Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 838
Marți 8 mai 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Toată grija muncilor agricole de sezon

Lucrările de întreținere a culturilor — la timp și în bune condiții!

Semănatul culturilor de primăvară se apropie de sfîrșit în întreaga țară. În multe gospodării de stat și colective se lucrează acum din plin la prășitul culturilor. Însuflețiți de învățămintele prețioase care se desprind din lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale, oamenii muncii de pe ogoare dau bătălia pentru a obține în acest an recolte bogate la toate culturile.

Ținînd seama de importanța lucrărilor de întreținere a culturilor, publicăm mai jos unele recomandări făcute de specialiștii de la Institutul de Cercetări Agricole în legătură cu aceste lucrări.

Recomandările Institutului de Cercetări Agricole

Condițiile climaterice din acest an sînt favorabile obținerii de recolte bogate. Trebuie depuse însă toate eforturile pentru a executa la timp și la un nivel calitativ corespunzător lucrările de întreținere. Care sînt aceste lucrări și cum trebuie ele făcute?

La porumb, prima lucrare de întreținere este grăpatul semănăturilor. Această lucrare se execută cu grapa cu colți reglabili, la 4—5 zile după semănat. În multe locuri grăpatul semănăturilor de porumb nu s-a putut executa la timp, din cauză că au căzut ploi imediat după terminarea însămînțării. În asemenea condiții este necesar să se cerceteze fiecare solă și să se execute grăpatul numai pe acele terenuri în care semințele de porumb nu au încolțit sau sînt abia încolțite. Pe terenurile în care semănatul s-a făcut mai devreme și colții porumbului sînt gata să iasă, este indicat să nu se execute grăpatul, deoarece colții grapei rup plantele în curs de răsărire, ceea ce duce la scăderea considerabilă a densității și deci a recoltei.

Cînd plantele de porumb au crescut și au 4—5 frunze, se execută prima lucrare cu sapa rotativă. Această unealtă dă rezultate excepționale numai în cazul cînd nu s-a depășit timpul optim, adică momentul cînd buruienile sînt în curs de răsărire. Întîrziind cu această lucrare, buruienile se înrădăcinează bine și nu mai pot fi smulse din pămînt de colții sapei rotative. A doua lucrare cu sapa rotativă se va face la 8—10 zile după prima. Lucrările cu sapa rotativă trebuie să se execute pe timp frumos, cu soare, cînd plantele se pot îndoi ușor și nu se rup. Între cele două lucrări se va executa prima prașilă mecanică între rînduri, urmată imediat de prima prașilă manuală pe rînd.

Condițiile de umiditate din acest an vor favoriza nu numai dezvoltarea puternică a culturilor, dar și a buruienilor. Lanul de porumb scăpat în buruiană la prima prașilă, greu se va reface, iar producția va fi micșorată foarte mult. Iată de ce trebuie mobilizate toate forțele ca prima prașilă mecanică între rînduri și prima prașilă manuală pe rînd să se execute fără nici o întîrziere.

La executarea prașilelor mecanice, mecanizatorii trebuie să respecte cu strictețe următoarele reguli: prima prașilă mecanică se execută la viteze mai mici, care nu trebuie să depășească 4 km/oră cînd se lucrează cu cultivatorul CPF-4 sau viteza a II-a mare cînd se lucrează cu CPU-4,2. Depășirea acestor viteze duce la acoperirea plantelor cu pămînt. Ultima prașilă mecanică este indicat să se execute cu viteze mai mari, 8—11 km/oră, pentru a se produce, printr-o ușoară bilonare, o acoperire și o înăbușire a buruienilor pe rîndul de plante.

La prima prașilă mecanică, avînd în vedere că se lucrează cu viteze mai mici, este indicat ca gospodăriile colective să folosească și atelajele și să facă prășitul între rînduri cu prășitori trase de animale.

Primele prașile se pot executa mai adînc, la 10—12 cm, iar următoarele se fac mai la suprafață.

Pentru a obține o recoltă bogată de porumb trebuie să prășim mecanic între rînduri de cel puțin 3 ori, adică pînă în momentul cînd se poate intra cu tractorul fără să se rupă plantele.

Prășitul manual pe rînd se va executa de trei și chiar de patru ori. Gospodăriile colective au brațe de muncă suficiente și trebuie depuse toate eforturile ca să se execute și a patra prașilă, încît terenul să se mențină curat de buruieni în tot timpul vegetației porumbului. Numai așa vom crea condiții pentru a realiza producții de 5.000 kg. porumb boabe la hectar pe suprafețe însemnate.

O dată cu executarea primei prașile manuale se va executa și răritul plantelor. Pe solele unde s-a însămînțat cu mașina cu clapete este bine să se lase un singur fir în cuib, iar pe solele unde s-a semănat cîte doi bob (fără clapete), răritul se va executa cu cea mai mare atenție, pentru a realiza densitatea optimă stabilită pentru zona respectivă. În majoritatea cazurilor, densitatea plantelor se hotărăște o dată cu executarea prașilelor manuale. În acest an avem perspectiva de a obține recolte bogate de porumb în toate regiunile din țară, rezerva de umiditate acumulată în sol constituind o garanție în această privință. De aceea, eforturile specialiștilor și ale tuturor lucrătorilor din agricultură trebuie îndreptate spre realizarea densității optime și anume 30.000—50.000 plante la hectar, în funcție de hibridul cultivat și de condițiile climatice, de fertilitatea naturală a solului și de măsurile agrotehnice.

Lanurile de porumb răsărite trebuie supravegheate în permanență și în caz că apar dăunători, în special zățișoara porumbului, se va face tratamentul cu preparatul Aldrin sau cu produse pe bază de Hexatox 1,5 la sută, folosindu-se 40 kg. la ha. sau Hexatox 2 la sută dîndu-se 20 kg. la ha.

La sfecla de zahăr, prima lucrare este buchetatul. Această lucrare se execută cînd plantele și-au format a doua pereche de frunze și se face cu săpăliga lată de 14—15 cm sau, mai economic, cu ajutorul cultivatorului cu cuțite în formă de labe de gîscă. În aceeași zi cu buchetatul sau a doua zi se va executa răritul. Răritul se execută la 18—20 cm între plante, pe rînd, încît să se realizeze minimum 80.000 plante la hectar.

După buchetat și rărit, terenul rămînînd bătătorit, se va executa imediat prășitul mecanic între rînduri.

Pentru o recoltă bogată de sfeclă de zahăr este necesar să se execute 4—5 prașile mecanice și manuale pînă cînd frunzele acoperă intervalul dintre rînduri.

Pentru floarea-soarelui sînt necesare cel puțin 3 prașile mecanice între rînduri și 2—3 prașile manuale pe rînd. Răritul florii-soarelui se va face odată cu prima prașilă manuală, lăsîndu-se o singură plantă în cuib. Pentru obținerea unei producții mari este necesar să se realizeze 35.000—45.000 plante la ha.

Executarea la timp și de bună calitate a lucrărilor de îngrijire a culturilor este o condiție hotărîtoare pentru obținerea de recolte bogate.

(Din ziarul „Scînteia" nr. 5519)

Primele rezultate

Colectiviștii din Frătești, comună care aparține de orașul Giurgiu, îndrumați de organizația de partid, au folosit din plin zilele bune de lucru la efectuarea însămînțărilor de primăvară. Lucrînd cu mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului Băneasa, cît și cu forțele proprii, ei au reușit să însămînțeze toate culturile de primăvară pe o suprafață de peste 1.300 ha. la timp și în bune condiții. Astfel semănate, culturile au răsărit și s-au dezvoltat bine. O dată cu plantele au răsărit și au crescut însă și buruienile, amenințînd pe alocuri cu înăbușirea tinerelor plante.

Prășitul sfeclei de zahăr este în toi și la gospodăria colectivă „Tînăra Gardă" din comuna Daia. În fotografie: un grup de colectiviste din brigada a V-a care e fruntașă la lucrările de întreținere.

Harnici cum sînt, membrii gospodăriei colective „Viața Nouă" din Frătești, au ieșit la prășit cu toate forțele de care dispun, reușind să prășească pînă zilele trecute 30 ha. mazăre pentru boabe, 20 ha. cartofi, 140 ha. floarea-soarelui, 95 ha sfeclă de zahăr, adică toate culturile însămînțate mai de timpuriu.

De curînd, colectiviștii de aici, ajutați de mecanizatorii Dumitru Cazacu și Ion Moncea din brigada a IV-a a S.M.T.-ului Băneasa au început și prășitul porumbului. În prima zi de lucru ei au prășit 70 de ha. din cele 750 cîte au fost însămînțate cu porumb.

Paralel cu prășitul porumbului, se execută și răritul sfeclei de zahăr.

La lucrările de întreținere a culturilor în fruntea întrecerii s-au situat pînă acum, membrii brigăzii a V-a condusă de candidatul de partid Dumitru Mihăilă, urmați de cei din brigada a II-a, condusă de comunistul Mihăilă I. Delea.

★

În ultimele zile, au început lucrările de întreținere a culturilor și membrii gospodăriilor agricole colective „Răscoala din 1907" din comuna Arsache, „V. I. Lenin" din comuna Malu și „Tudor Vladimirescu" din comuna Gogoșari. Colectiviștii din Malu, bunăoară, au prășit, pînă la 4 mai peste 180 ha. de floarea-soarelui și sfeclă de zahăr, iar cei din Gogoșari 125 ha, din care 45 ha. cu sfeclă de zahăr și 80 ha. cu floarea-soarelui. Membrii gospodăriei colective „Răscoala din 1907" din Arsache au prășit peste 120 ha. de sfeclă de zahăr, cei din satul Hodivoaia 45 ha. de sfeclă de zahăr și 40 ha. cu floarea-soarelui, iar cei din comuna Daia 50 ha. mazăre și 60 ha. sfeclă de zahăr.

În raionul Giurgiu sînt însă unele gospodării agricole colective unde lucrările de întreținere a culturilor nu au fost începute ori se desfășoară cu multă încetineală. Așa, de pildă, membrii gospodăriei colective „Gheorghe Doja" din comuna Vieru nu au prășit, pînă la 4 mai a.c. nici un hectar din cele 224 ha. însămînțate cu floarea-soarelui și cu sfeclă de zahăr. Colectiviștii de aici (președinte T. Rădan și inginer agronom Gh. Dumitrescu) trebuie să urmeze exemplul vecinilor lor din Hodivoaia și Gogoșari, unde prășitul culturilor este în toi.

Situații asemănătoare se mai întîlnesc și la membrii celor două gospodării colective din comuna Stănești și altele.

★

Experiența fruntașilor recoltelor bogate arată cu prisosință că producții sporite la ha. se realizează numai atunci cînd sînt aplicate toate recomandările agrotehnicii înaintate. Pentru a asigura plantelor cele mai bune condiții de dezvoltare în tot timpul vegetației, un rol deosebit de important îl au lucrările de întreținere a culturilor. Iată de ce, în aceste zile, inginerii și tehnicienii agronomi, precum și organele de conducere din gospodăriile colective din raionul Giurgiu au datoria să acorde atenția cuvenită lucrărilor de întreținere a culturilor.

C. VASIA

Au prășit peste 40.000 de ha

Gospodăriile agricole de stat din regiunea București au terminat de curînd însămînțarea porumbului. De cîteva zile au început în gospodării lucrările de întreținere. Astfel, pînă acum s-a aplicat sapa oarbă la peste 40.000 de ha. însămînțate cu porumb, distrugîndu-se crusta care se formase în urma ploilor căzute în ultimul timp. Primele unități care au terminat această lucrare au fost gospodăriile agricole de stat Dragalina, Toporu, Frățilești, Bărăganu și Giurgiu.

Paralel cu această lucrare, în unele gospodării agricole de stat din raionul Fetești au început lucrările de prașilă pe suprafețele însămînțate cu floarea-soarelui.

Au plantat răsaduri de legume în cîmp pe 781 de ha

Anul acesta gospodăriile agricole de stat din jurul Capitalei s-au angajat să producă o cantitate sporită de legume pentru aprovizionarea oamenilor muncii. Pentru aceasta, suprafața destinată legumiculturii de către cele 10 unități existente în cadrul Trustului Gostat pentru aprovizionarea Capitalei a fost mărită la 1.365 de ha, adică cu aproape 20 la sută mai mult decît în anul 1961.

În vederea producerii de legume timpurii, gospodăriile de stat au început din vreme plantarea răsadurilor în cîmp. Pînă în prezent au fost plantate răsaduri de legume de primăvară pe o suprafață de 781 de ha. Cele mai mari suprafețe au fost plantate de gospodăriile de stat Popești-Leordeni, 30 Decembrie, Bragadiru și Dudu.

Paralel cu plantările au început și lucrările de întreținere în gospodării: plivitul, prășitul etc.

Încă 150 de ha cu vie

Paralel cu muncile în cîmp pentru terminarea însămînțării porumbului pe 507 ha, muncitorii, tehnicienii și inginerii de la gospodăria de stat Murfatlar, regiunea Dobrogea, s-au străduit să termine pînă la 5 mai toate lucrările în vii, din prima etapă de lucru.

În prezent, în viile gospodăriei, ca și în plantația de port-altoi se continuă sapa mare.

În primăvara acestui an, s-au mai plantat totodată încă 150 ha cu viță de vie. La aceste lucrări s-au evidențiat în mod deosebit comuniștii Gh. Alecu și Gh. Popa maiștri viticoli, și muncitorii Stan Niță, Dumitru Roman, Elena Pascal, Gh. Condurache și Gh. Diaconu.

NICOLAE I. URSU
corespondent

Zilele frumoase din ultima săptămînă au permis intensificarea lucrărilor și în sectorul apicol. Iată cîțiva muncitori de la gospodăria de stat Mogoșoaia din Capitală făcînd revizia celor 1.300 de stupi.

Brigăzi fruntașe

Însămînțată în teren bine pregătit și la vreme sfecla de zahăr a răsărit de mult și a crescut viguroasă pe tarlalele gospodăriei agricole colective din comuna Mînăstirea, raionul Oltenița. Acum cîteva zile vrednicii colectiviști au început lucrările de întreținere. În cîteva zile ei au și prășit 60 de ha. Cele mai frumoase rezultate au fost obținute de către colectiviștii din brigăzile conduse de tov. Tudor Ulmeanu și Vasile Gîngașu.

Ziua independenței de stat a Romîniei și a victoriei asupra fascismului german

9 MAI

Pentru poporul romîn ziua de 9 Mai constituie o dublă sărbătoare. Se împlinesc 17 ani de la istorica victorie repurtată asupra Germaniei fasciste de către coaliția antihitleristă, a cărei forță principală și hotărîtoare a fost Uniunea Sovietică, victorie la care și-a adus contribuția și poporul romîn.

Se împlinesc, de asemenea, 85 de ani de la proclamarea independenței de stat a Romîniei — încununare a luptelor duse timp de veacuri pentru scuturarea jugului otoman. Războiul pentru independență din 1877, purtat cot la cot cu viteaza armată rusă și cu patrioții bulgari, a cimentat prietenia dintre aceste popoare, a însemnat pentru masele populare țărănești și orășenești din Romînia și o năzuință fierbinte pentru pămînt și libertăți democratice, de a păși pe calea progresului social.

În numele acestor aspirații nu o dată ostașii noștri au înscris fapte de vitejie nepieritoare la Plevna, Grivița, Rahova și Smîrdan, deși erau flămînzi, înghețați, prost echipați.

În ciuda jertfelor pe care le-a dat, poporul romîn nu s-a putut bucura de independența sa. Coaliția burghezo-moșierească și monarhia Hohenzollernilor au batjocorit idealurile pentru care masele populare au luptat cu atîta eroism, au înăbușit în sînge aspirațiile de libertate și o viață mai bună ale muncitorilor și țăranilor. Pentru a-și întări pozițiile lor de clasă, economice și politice, burghezia și moșierimea în frunte cu monarhia, au vîndut țara capitaliștilor din apus. Jugul otoman a fost astfel înlocuit cu jugul nu mai puțin odios al capitalului apusean.

Steagul celor mai scumpe năzuinți ale poporului a fost ridicat de partidul comuniștilor care, unind în jurul său toate forțele progresiste din țara noastră, a reușit să conducă poporul muncitor la victorie.

Adevărata și deplina independență a țării a putut fi cucerită însă numai prin înfăptuirea istoricei insurecții armate de la 23 August 1944, cînd Partidul Comunist a unit în jurul său forțele patriotice populare, a răsturnat dictatura militaro-fascistă, a smuls Romînia din mîrșavul război hitlerist, din lanțurile înrobitoare ale imperialismului.

Răspunzînd cu însuflețire chemării partidului, armata romînă a întors armele împotriva hitlerismului și a continuat apoi lupta cot la cot cu eroica armată sovietică, aducîndu-și contribuția la eliberarea întregului teritoriu al țării, la luptele desfășurate pe pămîntul Ungariei și Cehoslovaciei pînă la zdrobirea definitivă a Germaniei hitleriste.

Pentru eroismul de care au dat dovadă pe frontul antihitlerist, trupele romîne au fost evidențiate prin 7 ordine ale Comandamentului Suprem Sovietic și 21 comunicate de război sovietice. Peste 300.000 de soldați, subofițeri și ofițeri romîni, au fost decorați cu ordine și medalii romînești, sovietice și cehoslovace.

În lupta antihitleristă s-a făurit și s-a cimentat frăția de arme romîno-sovietică, expresie profundă a prieteniei și alianței de nezdruncinat dintre poporul romîn și popoarele sovietice.

Sărbătorirea celei de a 17-a aniversări a victoriei asupra Germaniei fasciste și ziua proclamării independenței de stat a Romîniei are loc în condițiile cînd puternicul sistem mondial al socialismului, mișcarea muncitorească internațională, forțele libertății și progresului social în frunte cu clasa muncitoare, exercită o înrîurire determinantă asupra destinelor omenirii. În decursul existenței sale, sistemul mondial socialist a dobîndit succese istorice de amploare fără precedent. În Uniunea Sovietică se înfăptuiește cu succes visul de aur al omenirii — societatea comunistă.

Importante realizări în dezvoltarea economică au dobîndit și celelalte țări socialiste. Sub încercata și înțeleapta conducere a partidului clasei muncitoare, oamenii muncii din țara noastră au obținut victorii de însemnătate istorică. În Republica Populară Romînă socialismul a învins definitiv la orașe și sate.

Muncind cu entuziasm și hărnicie pentru traducerea în viață a politicii luminoase a partidului, pentru continua înflorire a patriei socialiste, oamenii muncii din țara noastră își îndeplinesc totodată o datorie internaționalistă, contribuind la întărirea continuă a lagărului socialist, straja păcii și securității popoarelor.

Niciodată încă forțele sociale care se opun imperialismului și războiului n-au fost atît de mari și puternice ca astăzi. Niciodată problema păcii nu a fost atît de arzătoare pentru întreaga omenire ca în zilele noastre. Omenirea, care a plătit un cumplit tribut pentru zdrobirea criminalilor agresori fasciști, care a îndurat cumplite orori și suferințe, este astăzi, la 17 ani de la nimicirea fascismului german, îngrijorată de reînvierea în Germania occidentală, cu sprijinul direct al puterilor imperialiste, a militarismului revanșard.

Chezășia cea mai sigură a păcii este dezarmarea generală și totală, lichidarea rămășițelor celui de-al doilea război mondial prin încheierea tratatului de pace cu cele două state germane și transformarea Berlinului occidental într-un oraș liber, demilitarizat.

Alături de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste, R. P. Romînă își aduce eficient contribuția la luarea celor mai bune măsuri pentru apărarea păcii, pentru înlăturarea primejdiei unui nou război.

Sărbătorind ziua de 9 Mai, oamenii muncii din țara noastră, strîns uniți în jurul Partidului Muncitoresc Romîn, încrezători în viitorul lor fericit, muncesc cu hotărîre pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al partidului, pentru înflorirea și întărirea patriei socialiste, pentru triumful ideilor păcii și progresului în lume.

OAMENI CU CARE NE MÎNDRIM

Președintele gospodăriei agricole colective din Sîntana

Printre comuniștii care în toamna anului 1949, au format nucleul gospodăriei agricole colective „Viață Nouă" din Sîntana, regiunea Crișana, se afla și tînărul Gheorghe Goina. Atunci, la cîteva luni de la istorica Rezoluție a ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949, mai multe familii de țărani muncitori au pornit pe calea arătată de partid. Nu cunoșteau încă acest drum, dar în inimi aveau încrederea nețărmurită că drumul pe care-i îndeamnă să meargă partidul nu poate fi decît cel bun.

Muncind uniți, umăr la umăr, colectiviștii din Sîntana au făcut din gospodăria lor o unitate înfloritoare — care le-a asigurat un trai tot mai îmbelșugat; totodată ea a devenit un far călăuzitor pe calea bunăstării și a fericirii pentru mii și mii de țărani muncitori din regiunea Crișana.

Începutul n-a fost ușor. Greutăți se iveau la tot pasul. Uniți însă în jurul organizației de partid, și avînd ca președinte pe comunistul Gheorghe Goina, om priceput, destoinic și cu mult discernămînt în rezolvarea problemelor de conducere a muncii în gospodăria colectivă, colectiviștii de aici au dezvoltat an de an gospodăria lor.

— Vizita pe care am făcut-o, în toamna anului 1950, în cîteva colhozuri din Uniunea Sovietică, m-a făcut să înțeleg mai bine multe probleme de conducere a unei gospodării colective, mi-a spus tov. Goina.

De acolo, de la colhoznicii sovietici, pionieri ai agriculturii socialiste, tînărul președinte a învățat cum să organizeze munca, cum să dezvolte mai multe ramuri de producție, ținînd seama de condițiile pedoclimatice specifice locului, cum să muncească cu oamenii.

Așa au fost introduse și extinse culturile de plante tehnice și industriale, au luat ființă fermele de animale. De asemenea, dezvoltarea averii obștești și îndeosebi a fondului de bază, a stat mereu în atenția consiliului de conducere al gospodăriei colective din Sîntana. Astăzi, fondul de bază a ajuns la frumoasa sumă de 11,6 milioane lei, adică peste 380.000 lei la suta de hectare.

Paralel cu buna gospodărire a pămîntului, colectiviștii din Sîntana au acordat o deosebită atenție sporirii producției la hectar.

Ei au dobîndit succese deosebit de frumoase în sporirea producției de cereale, principala ramură de producție din gospodărie. Recolta medie de grîu de exemplu, a fost în ultimii trei ani de 2.290 kg pe o suprafață de peste 1.000 ha, iar de porumb de 4.930 kg boabe pe o suprafață de mai bine de 500 ha. În anul trecut, producția medie de porumb a fost de 6.100 kg boabe la ha. Aceste recolte sînt cu atît mai valoroase cu cît au fost obținute pe suprafețe mari și în condiții climatice nu tocmai favorabile.

V. CAZACU

(Continuare în pag. a 4-a)

UN TALENTAT ORGANIZATOR AL PRODUCȚIEI AGRICOLE

După ce străbătu o bună bucată de drum cu șareta, Dumitru Gh. Dumitru, directorul gospodăriei agricole de stat Pietroiu, cobori la o răspîntie de drum și o luă de-a dreptul peste pămîntul reavăn din care se ridica în văzduh o ceață alb-trandafirie.

Se opri în mijlocul unei tarlale însămînțate cu grîu și controlă cu grijă stadiul de vegetație. Pe fața-i apăru un zîmbet de mulțumire. În aceeași zi trecu pe la sediul brigăzilor conduse de Ivan Ion, Banu Leonida și Hlopețchi Gheorghe, urmărind cum se traduce în viață planul de măsuri elaborat încă din toamnă pentru ca de pe întreaga suprafață cultivată cu porumb gospodăria să realizeze și în acest an 5.000 de kg boabe la ha. Ziua de muncă și-o încheie la sectorul zootehnic al gospodăriei, unde verifică în amănunt felul în care se întocmise balanța furajeră. Deși graficul arăta că producția de lapte trecuse de 3.000 de litri pe cap de vacă furajată, Dumitru Dumitru era totuși nemulțumit. „S-ar putea să obținem și mai mult. De ce oare mergem așa de încet în sectorul ăsta?" Își notă în carnet cîteva date și ieși în drum, îndreptîndu-se spre sediul gospodăriei.

Era trecut de orele 11 noaptea. Pe țarina întinsă, învăluită în bezna nopții, se așezase de mult o liniște adîncă. În biroul său, directorul gospodăriei stătea aplecat asupra cifrelor din bilanț. Fiecare cifră ce apărea în plus peste cele planificate îi ridica numeroase întrebări: De ce atît? Unde s-a cheltuit mai mult? Înseamnă că în sectorul mecanic s-au consumat mai multe piese, sau poate munca n-a fost bine organizată? Și cifrele erau din nou verificate, iar în carnețelul lui apăreau din nou șiruri de însemnări. Din ele se schițau a doua zi măsurile ce trebuiau luate pentru ca procesul de producție să se desfășoare conform planului fără depășirea cheltuielilor de producție planificate. Așa s-a obișnuit comunistul Dumitru Gh. Dumitru să-și îndeplinească sarcina de conducător al uneia dintre cele mai puternice gospodării de stat din Bărăgan.

★

Cînd în urmă cu aproape 15 ani muncitorului comunist Dumitru Dumitru i s-a încredințat sarcina să conducă gospodăria de stat Pietroiu, inventarul acestei unități consta dintr-o pereche de boi, cîțiva cai și un tractor vechi cu care se lucrau circa 300 de ha de teren pe an. Revărsările periodice ale Borcei și Dunării făceau imposibilă folosirea unei suprafețe de peste 9.000 de ha de pămînt în care își aveau sălașul viețățile sălbatice și țînțarii. Comunistul Dumitru Dumitru își imagina atunci cîte sute de vagoane de cereale s-ar fi putut realiza de pe această suprafață inundabilă, dacă apele ar fi stăvilite. Și așa i-a apărut ideea construirii unui dig lung de 42 de km care a zăgăzuit apele Borcei și Dunării. 9.000 de ha au fost redate agriculturii. Alături de ceilalți comuniști din gospodărie, Dumitru Gh. Dumitru a muncit neobosit, luptînd pentru înflorirea acestei unități socialiste, care a devenit model pentru multe gospodării agricole de stat și colective. Avînd sprijinul partidului și al statului, G.A.S. Pietroiu a ajuns să posede astăzi peste 90 de tractoare, 58 de combine, 60 de semănători și alte utilaje, cu care se execută lucrările agricole. În decursul acestor ani, G. A. S. Pietroiu a devenit cunoscută în toată țara pentru recoltele ei bogate de cereale.

În anul trecut, la grîu și floarea-soarelui, gospodăria a realizat cu 300—400 de kg mai mult la ha decît celelalte gospodării din raionul Fetești. La porumb, pe 1.600 de ha, a realizat cîte 5.230 de kg boabe la ha, iar pe unele parcele producții de peste 7.000 de kg. Ea a livrat statului 1.500 de tone de porumb peste plan iar prețul de cost a fost redus simțitor.

Paralel cu creșterea sectorului producției vegetale s-a dezvoltat și zootehnia. În ultimii ani, efectivul de taurine a crescut cu 180 la sută iar producția de lapte a depășit 3.000

P. ZBÎRLEA

(Continuare în pag. a 4-a)

Din lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale

Cuvîntul tovarăşei Maria Nistor

(preşedinta gospodăriei colective din comuna Plopeni, regiunea Dobrogea)

Sînt fericită că particip ca invitată la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale cu prilejul încheierii colectivizării agriculturii în întreaga ţară.

În comuna noastră Plopeni, ca şi în întreaga regiune Dobrogea, ultimele familii de ţărani muncitori au intrat în gospodăria colectivă în toamna anului 1957. În cei 4 ani care au trecut de atunci multe s-au schimbat în viaţa colectiviştilor, în înfăţişarea satului nostru, a pămîntului. De aceea noi ne dăm foarte bine seama că prin încheierea colectivizării agriculturii în toată ţara poporul nostru, sub conducerea înţeleaptă a partidului, a obţinut o măreaţă victorie, care deschide perspective largi de făurire a unei vieţi tot mai îmbelşugate şi fericite.

Înainte vreme pămîntul din raza satului nostru dădea producţii foarte mici. Muncind individual, ţăranii muncitori realizau pînă la 500 kg de grîu la hectar şi circa 700 kg de porumb boabe. În afară de aceasta, din totalul suprafeţei agricole a satului circa 300 hectare erau complet neproductive: mărăcinişuri, răzoare, şanţuri şi terenuri pietroase pe dealuri, iar aproape 100 ha din terenurile productive erau ocupate cu vii hibride.

În 1961 producţiile medii la hectar obţinute de gospodăria noastră, în comparaţie cu anul 1957, au crescut cu 386 kg la grîu, cu 2.189 kg la porumb, cu 891 kg la floarea-soarelui. De asemenea, a crescut cu 1.285 litri producţia medie de lapte pe fiecare vacă furajată.

Datorită creşterii din an în an a veniturilor, noi am avut posibilitatea să mărim în mod corespunzător averea obştească a gospodăriei colective şi îndeosebi fondul de bază. De la 1.165.000 lei, cît era în 1957, fondul de bază al gospodăriei a ajuns la 3.740.000 lei în 1961, revenind cîte 105.000 lei la 100 de hectare. Faţă de alte gospodării, această cifră este încă mică, dar ţinînd seama că în 1957 noi aveam numai 32.000 lei fond de bază la 100 de hectare, putem spune că gospodăria a mers pe un drum sănătos, de continuă întărire economică şi organizatorică şi are toate posibilităţile să obţină rezultate şi mai bune.

Realizările noastre de pînă acum sînt rodul ajutorului dat de partid şi de stat, al muncii colectiviştilor pentru sporirea producţiei agricole vegetale şi animale, al valorificării prin contractări cu statul a unor cantităţi tot mai mari de produse.

În anul 1962, pentru a întări şi dezvolta proprietatea gospodăriei colective şi pentru a mări valoarea zilei-muncă, ne-am propus să obţinem 2.000 kg de grîu la hectar, 1.800 kg de floarea-soarelui la ha, 3.500 kg de porumb boabe la ha, iar pe o suprafaţă de 400 ha să obţinem cel puţin 5.000 kg de porumb boabe la ha în teren neirigat. Dacă socotim numai producţia pe care o vom obţine de pe aceste 400 hectare cu porumb reiese că ea este egală cu producţia care se realiza altădată de pe 2.800 ha.

Eu sînt de aproape 4 ani preşedintă a gospodăriei, după ce 3 ani am fost brigadieră de cîmp. Fiind una dintre primele femei din gospodărie promovate în munci de conducere, m-am izbit la început de multe greutăţi datorită faptului că oamenii nu prea aveau încredere în capacitatea femeilor. În trecut femeile de la sate erau tare chinuite şi oropsite.

Astăzi însă este cu totul altfel. În noua rînduială a vieţii din gospodăria colectivă femeia are condiţii pentru a se ridica şi a se bucura cu adevărat de toate drepturile cetăţeneşti create de regimul nostru, pentru a-şi aduce contribuţia la bunul mers al gospodăriei şi la activitatea obştească. Brigada legumicolă este condusă de o femeie iar în celelalte brigăzi mai multe femei sînt şefe de echipă şi conduc cu pricepere munca de care răspund.

În timpul campaniilor agricole noi organizăm creşe şi grădiniţe unde copiii colectiviştilor sînt bine îngrijiţi şi educaţi, astfel că părinţii lor pot munci fără grijă pe ogoarele gospodăriei.

Tovarăşi,

Daţi-mi voie ca în numele colectiviştilor din Plopeni să mulţumesc din adîncul inimii partidului nostru iubit, tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru viaţa luminoasă pe care o trăim şi pentru minunatele perspective pe care le-a deschis în faţa noastră. Ne angajăm să muncim cu şi mai mult spor şi să contribuim din toate puterile la înflorirea scumpei noastre patrii.

Cuvîntul deputatului Ştefan Tripşa

regiunea Hunedoara

Tovarăşi deputaţi şi invitaţi,

Datorită politicii înţelepte a partidului, poporul nostru a obţinut o măreaţă victorie: încheierea procesului de colectivizare a agriculturii cu aproape patru ani înainte de termenul stabilit de Congresul al III-lea al partidului.

Aşa cum se arată în Raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, terminarea colectivizării agriculturii şi prin aceasta încheierea procesului de făurire a relaţiilor de producţie socialiste în întreaga economie asigură dezvoltarea mai rapidă a forţelor de producţie în patria noastră, ridică pe o treaptă şi mai înaltă alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, unitatea moral-politică a întregului nostru popor.

Permiteţi-mi dragi tovarăşi ca în numele siderurgiştilor de la Hunedoara să adresez cele mai calde felicitări ţărănimii colectiviste din ţara noastră şi să-i urăm noi succese în creşterea producţiei vegetale şi animale, în întărirea economică şi organizatorică a gospodăriilor colective.

Ca deputat al Marii Adunări Naţionale, îmi exprim deplinul meu acord faţă de măsurile preconizate în Raport cu privire la reorganizarea conducerii agriculturii potrivit cu necesităţile noii etape de dezvoltare.

Tovarăşi,

Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale se desfăşoară în condiţiile unui avînt nemaiîntîlnit în dezvoltarea economiei şi culturii patriei noastre.

Ca urmare a politicii leniniste a partidului nostru, în anii regimului democrat-popular, la Combinatul siderurgic Hunedoara au fost construite şi puse în funcţiune o serie de agregate dotate cu utilaj de o înaltă tehnicitate, care constituie mîndria întregului nostru popor. Producem astăzi la Hunedoara în numai două luni întreaga producţie de fontă şi oţel pe care o producea Romînia burghezo-moşierească în întreg anul 1938.

Congresul al III-lea al partidului nostru a pus în faţa siderurgiştilor sarcini de mare însemnătate în domeniul creşterii producţiei de metal. Aceste sarcini se înfăptuiesc cu succes. Prin munca plină de entuziasm, colectivul de muncitori, ingineri şi tehnicieni din combinatul nostru, a produs peste plan în primii doi ani ai planului de 6 ani 85.000 de tone fontă, 91.000 de tone oţel şi 113.000 de tone laminate.

Sarcinile pentru anul în curs ale colectivului de muncă de la Combinatul siderurgic din Hunedoara sînt mult sporite faţă de anul trecut. Cu toate acestea, noi ne-am angajat să producem peste plan 15.000 de tone fontă, 20.000 de tone oţel şi 26.000 de tone laminate. Sîntem hotărîţi ca prin folosirea mai raţională a agregatelor, prin introducerea tehnicii şi tehnologiei noi şi îmbunătăţirea permanentă a calităţii produselor să ne îndeplinim cu cinste aceste angajamente.

Tovarăşi,

Sînteţi aici în sală preşedinţi ai tuturor gospodăriilor agricole colective din ţară — reprezentanţi ai harnicilor noştri colectivişti. În numele siderurgiştilor de la Hunedoara vă rog să transmiteţi membrilor gospodăriilor dv. că noi siderurgiştii, ca şi întreaga noastră clasă muncitoare nu vom precupeţi nici un efort pentru sporirea producţiei de metal, pentru ca din fonta şi oţelul produs de noi, industria constructoare de maşini să pună la dispoziţie mai multe tractoare, combine, semănători şi alte maşini agricole care sînt necesare agriculturii.

Sîntem convinşi că şi dv. folosind posibilităţile create de încheierea colectivizării, veţi da ţării tot mai multe produse vegetale şi animale. Strîns uniţi în jurul partidului, muncitori, ţărani şi intelectuali — să facem ţara noastră tot mai înfloritoare.

Ca deputat votez cu încredere proiectul de lege prezentat spre aprobarea Marii Adunări Naţionale cu privire la reorganizarea conducerii agriculturii.

Cuvîntul tovarăşului Grigore Stanciu

(preşedintele G. A. C. din comuna Dobra, regiunea Ploieşti)

În Raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej s-a arătat rolul deosebit de important pe care l-au avut întovărăşirile agricole ca formă intermediară de cooperare socialistă în producţia agricolă, şcoală de educare a ţăranilor în spiritul muncii colective.

În legătură cu aceasta, aş vrea să arăt care a fost drumul parcurs de către ţăranii muncitori din comuna noastră pînă să ajungă la gospodăria colectivă. În anul 1955, ca urmare a muncii politice desfăşurate de către organizaţia de partid, a luat fiinţă în comună o întovărăşire agricolă. Ea a fost formată de 60 familii de ţărani muncitori. An de an şi alţi ţărani muncitori, convingîndu-se de rezultatele obţinute în întovărăşirea noastră, au urmat exemplul celor care au păşit de la început pe acest drum. Astfel în anul 1960 întovărăşirea cuprindea peste 520 de familii, cu o suprafaţă de 1.200 hectare. Pe măsură ce întovărăşirea creştea, munca unită nu întîrzia să dea rezultatele aşteptate.

Ajutaţi permanent de către organele de partid şi de stat, am desfăşurat o susţinută muncă politică în rîndul întovărăşiţilor pentru a-i convinge să treacă la gospodăria agricolă colectivă. În acest scop, am organizat vizite la gospodăriile colective fruntaşe din raionul Tîrgovişte şi din alte raioane, la care au participat o bună parte din membrii întovărăşirii. Una din aceste vizite a fost organizată numai cu femeile, la gospodăria colectivă din Ciorăşti, raionul Rîmnicu Sărat, unde au văzut condiţiile de muncă şi de viaţă pe care gospodăria colectivă le oferă femeilor.

Întorşi în comună, cei care au văzut rezultatele frumoase obţinute de către gospodăriile colective ne-au ajutat să lămurim pe toţi întovărăşiţii asupra problemelor care încă nu erau bine cunoscute.

Dacă ne-ar întreba unii tovarăşi: ce v-a convins cel mai mult din toate cele văzute să intraţi în gospodăria colectivă, fiecare colectivist ar răspunde că argumentul cel mai puternic l-au constituit producţiile mai bune obţinute de gospodăriile colective în comparaţie cu întovărăşirea noastră. G.A.C. din comuna Băleni Romîni, de exemplu, în aceleaşi condiţii de sol, a realizat anul trecut cu 500 de kg grîu şi cu peste 800 de kg porumb mai mult la hectar decît întovărăşirea noastră.

Ca rod al muncii desfăşurate sub conducerea şi îndrumarea organizaţiei de partid, de comunişti şi de alţi ţărani muncitori, al exemplului concret oferit de gospodăriile colective vecine în toamna anului 1961 ţăranii întovărăşiţi au hotărît să transforme întovărăşirea în gospodărie agricolă colectivă.

În munca pe care am desfăşurat-o pentru a atrage şi pe ceilalţi ţărani din comună care rămăseseră în afara gospodăriei colective, de un real folos ne-au fost lucrările Consfătuirii pe ţară a ţăranilor colectivişti. Studierea cu toţi colectiviştii şi ceilalţi ţărani muncitori din comună a cuvîntării tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej, precum şi a chemării Consfătuirii a avut ca rezultat faptul că în luna februarie s-a terminat colectivizarea agriculturii în comuna noastră. Acesta este drumul parcurs de către ţăranii muncitori din comuna Dobra.

Pentru ca gospodăria noastră să pornească cu paşi siguri, am luat măsurile necesare pentru buna organizare a muncii şi a procesului de producţie. Colectiviştii au fost repartizaţi pe brigăzi şi echipe, s-au întocmit planul de producţie şi bugetul de venituri şi cheltuieli pe acest an. Colectiviştii au pornit cu însufleţire munca în comun. Astăzi am primit ştirea îmbucurătoare că însămînţările de primăvară au fost terminate în gospodăria noastră.

Cu cîteva zile în urmă am constituit un colectiv format din specialişti şi cei mai buni colectivişti pentru a ne întocmi un plan de perspectivă în care vom stabili principalele obiective şi măsuri privind: sporirea proprietăţii obşteşti, mărirea numărului de animale la 100 de ha, folosirea raţională a pămîntului, producţiile ce se vor obţine la principalele culturi şi specii de animale etc.

Harnicii noştri colectivişti sînt hotărîţi ca, învăţînd permanent din experienţa gospodăriilor colective mai vechi, să lupte neobosit pentru înfăptuirea măreţelor sarcini trasate de către conducerea partidului, pentru a face din gospodăria noastră o unitate socialistă tot mai înfloritoare.

Cuvîntul tov. ing. Nicolae Ştefan

(directorul Institutului de cercetări hortiviticole)

Colectivizarea agriculturii creează acum cele mai bune condiţii pentru extinderea continuă a viticulturii şi sporirea simţitoare a producţiei la hectar, pentru îmbunătăţirea sortimentului şi calităţii strugurilor. Este necesar ca noile plantaţii să fie făcute potrivit recomandărilor Comisiei pentru problemele privind producţia pomiviticolă, a Consfătuirii din decembrie 1961 a ţăranilor colectivişti, adică pe terenurile în pantă şi pe terenurile nisipoase. Asemenea terenuri, care nu pot fi valorificate economic decît prin cultura viţei de vie, sînt cu zecile de mii de hectare în multe regiuni ale ţării.

Plantarea viilor pe terenurile în pantă sau nisipoase are o mare importanţă economică deoarece se pun în valoare terenuri neproductive sau slab productive şi într-un timp relativ scurt, de 3—4 ani, gospodăriile colective pot să realizeze venituri mari.

Aceste terenuri trebuie să fie identificate din vreme spre a se putea elabora un plan de perspectivă pe întreaga gospodărie privind sistematizarea şi amenajarea antierozională. Măsurile acestea sînt absolut necesare pentru a se realiza plantaţii pe suprafeţe mari, de tip socialist, capabile să asigure buna organizare a muncii, mecanizarea în perspectivă a principalelor lucrări şi condiţii optime de creştere şi rodire a viei.

În viile institutului situate pe terase, ca de exemplu la Valea Călugărească, Iaşi, Greaca se obţin astăzi producţii medii de circa 10.000 de kg struguri la hectar. Cu 10—15 ani în urmă aci nu se realizau asemenea producţii nici pe cele mai bune terenuri.

O mare rezervă pentru extinderea viilor o reprezintă şi terenurile nisipoase din regiunile Galaţi, Oltenia, Crişana şi altele. Şi aici extinderea viilor trebuie făcută pe bază de sistematizare şi organizare a teritoriului ca să asigure condiţii bune de creştere, rodire şi mecanizare a lucrărilor.

Paralel cu extinderea suprafeţelor cultivate cu viţă de vie şi buna îngrijire a lor este necesar, să îmbunătăţim radical nivelul agrotehnic în viile pe rod spre a obţine o producţie de struguri de minimum 6.000 de kg la hectar.

Experienţa înaintată a unor gospodării colective şi de stat, cu caracter viticol precum şi a staţiunilor experimentale viticole, arată că pentru a obţine această producţie trebuie aplicate următoarele lucrări: completarea golurilor prin marcotaj, desfundarea parţială a solului şi administrarea de îngrăşăminte organice şi minerale, executarea de tăieri de regenerare a butucilor îmbătrîniţi, a lucrărilor de întreţinere a solului, de combatere a manei şi cidiumului.

În privinţa sortimentului, trebuie să plantăm în anii ce urmează cel puţin 50 la sută soiuri de masă, astfel ca să realizăm în final 30 la sută struguri de masă.

O problemă nouă, izvorîtă din expunerea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej şi care se impune să fie urgent şi competent rezolvată, este înmulţirea soiurilor de masă foarte timpurii şi timpurii astfel ca să mărim actualul sezon de consum al strugurilor de masă de la circa 60 de zile cît este în prezent, la 100—110 zile în viitor.

Pentru cultura soiurilor de masă extratimpurii şi timpurii, condiţii excepţional de bune se găsesc de-a lungul Dunării şi în special pe malul lacului Greaca. Aici sînt condiţii aşa de favorabile că strugurii timpurii se coc începînd de la 15—20 iulie — adică o dată cu strugurii de masă din ţările mult mai sudice decît noi (Italia), iar sub adăposturi din material plastic se coc cu încă 15 zile mai devreme.

De o excepţională importanţă sînt indicaţiile cu privire la organizarea învăţămîntului de masă în care să fie cuprinsă întreaga ţărănime muncitoare. Din experienţa institutului nostru, ne-am convins pentru totdeauna că producţii mari de struguri, fructe şi legume, de calitate superioară şi la un preţ de cost redus nu se pot obţine decît cu muncitori, cu un orizont larg de cunoştinţe, deoarece ei sînt aceia care în ultimă analiză execută lucrările tehnice de care depinde mărirea producţiei, ca terasări, plantări, tăieri, altoiri etc. Pe lîngă munca de cercetare ştiinţifică, Institutul de cercetări hortiviticole acordă o atenţie deosebită formării cadrelor, pregătind pînă în prezent un număr de 3.950 de colectivişti şi 2.700 de maiştri hortiviticoli.

Ţinînd seamă de recomandările comisiilor pentru producţia pomiviticolă făcute la consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti, institutul, cu ajutorul organelor de partid şi de stat a organizat la staţiunile experimentale o nouă formă de pregătire în condiţii de producţie a 500 de ţărani colectivişti.

Încheierea procesului de colectivizare a agriculturii pune în faţa noastră, a oamenilor de ştiinţă sarcini deosebit de importante. În centrul preocupărilor noastre trebuie să stea principalele probleme ridicate de producţie: elaborarea metodelor agrotehnice specifice fiecărei podgorii, stabilirea sistemelor de înfiinţare a viilor pe terase, a sortimentului de struguri de masă şi vin pentru terenurile nisipoase, obţinerea de soiuri de struguri mai productive şi de calitate superioară.

Păstrînd permanent legătura cu producţia, cu gospodăriile colective şi de stat, oamenii de ştiinţă din Institutul de cercetări hortiviticole se angajează să depună tot efortul şi toate cunoştinţele lor în slujba realizării sarcinilor trasate de conducerea partidului, în vederea consolidării gospodăriilor agricole colective şi înflorirea hortiviticulturii din scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă.

Cuvîntul tovarăşului Emil Bălăuţă

(directorul S.M.T. Cioara-Doiceşti, regiunea Galaţi)

În primul rînd vreau să mulţumesc conducerii partidului şi statului nostru pentru cinstea ce mi s-a făcut de a participa la această sesiune istorică, ce marchează o mare victorie a poporului nostru — încheierea colectivizării agriculturii. Colectivizarea agriculturii ne-a permis şi nouă, mecanizatorilor, să ne organizăm mai bine munca, să exploatăm raţional parcul de maşini şi tractoare, să acordăm gospodăriilor colective un sprijin temeinic pentru obţinerea de recolte din ce în ce mai mari. Astăzi, noi deservim 12 gospodării colective cu o suprafaţă arabilă de 23.000 ha.

Datorită politicii juste a partidului nostru de întărire a alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, S.M.T. Cioara-Doiceşti a fost înzestrat cu o puternică bază tehnică necesară mecanizării lucrărilor agricole. Aceasta ne-a dat posibilitatea să executăm mecanizat principalele lucrări: aratul, pregătirea terenului în vederea însămînţărilor şi semănatul în procent de 100 la sută, recoltatul păioaselor în procent de 80 la sută, iar pe întreaga suprafaţă cultivată cu porumb şi floarea-soarelui să executăm două praşile mecanice.

Extinderea mecanizării lucrărilor agricole a făcut ca în gospodăriile colective să se obţină an de an producţii sporite la hectar. Totodată, mecanizatorii noştri s-au străduit să execute lucrările la un nivel agrotehnic superior. Ne-a fost de un mare ajutor critica făcută de conducerea partidului unor S.M.T.-uri cu privire la slaba calitate a lucrărilor. În anul 1961, ca urmare a atenţiei date calităţii lucrărilor agricole, de pe o suprafaţă de 7.000 hectare s-a realizat o producţie medie de peste 3.200 kg de porumb boabe la ha. La gospodăria colectivă „Ana Ipătescu" din comuna Victoria s-au obţinut 3.700 kg de porumb boabe la ha de pe 1000 de hectare. La floarea-soarelui, de pe o suprafaţă de 2.000 ha s-au recoltat peste 1.600 kg la ha. Există în raza noastră de activitate gospodării colective care au obţinut 2.000 kg de floarea-soarelui la ha.

Staţiunea noastră a acordat sprijin şi în valorificarea terenurilor slab productive şi nisipoase. Gospodăriile colective din raza S.M.T.-ului nostru au plantat peste 500 ha cu vie pe astfel de terenuri. Noi am ajutat colectiviştii în mărirea şeptelului şi în ridicarea productivităţii acestuia. Am ajutat gospodăriile colective să-şi instaleze mori cu ciocănele, pompe de apă şi să execute diferite alte lucrări de mecanizare a muncii în zootehnie.

Practica muncii noastre a confirmat importanţa mare ce o are în creşterea producţiei agricole permanentizarea brigăzilor de tractoare în gospodăriile colective, întărirea legăturii acestora cu brigăzile de cîmp. Permanentizarea brigăzii de tractoare şi legătura ei cu brigada de cîmp duce la creşterea răspunderii mecanizatorilor pentru îndeplinirea planului, pentru calitatea lucrărilor executate, pentru reducerea preţului de cost. Muncind timp îndelungat în aceeaşi gospodărie, mecanizatorii noştri cunosc bine terenul şi au astfel posibilitatea să-şi organizeze munca în condiţii bune. Anul acesta, noi am repartizat tractoarele pe grupe la fiecare brigadă de cîmp, ceea ce va duce la o şi mai strînsă legătură a tractoriştilor cu colectiviştii, la creşterea răspunderii personale faţă de lucrările executate. În momentul de faţă, în patru gospodării colective, şefii brigăzilor de tractoare sînt membri în consiliile de conducere. Considerăm binevenită propunerea ca peste tot şefii brigăzilor de tractoare să facă parte din consiliile de conducere ale gospodăriilor colective.

Succesele obţinute de S.M.T. Cioara-Doiceşti se datoresc îndrumării permanente din partea organizaţiei de partid, hărniciei mecanizatorilor noştri, entuziasmului lor în muncă. Colectivul nostru va lupta şi în viitor pentru îmbunătăţirea continuă a calităţii lucrărilor şi executarea lor la timp, pentru folosirea întregii capacităţi de lucru a maşinilor şi tractoarelor şi reducerea preţului de cost. Ţelul mecanizatorilor este ca fiecare gospodărie colectivă din raza de activitate a staţiunii noastre să obţină recolte bogate, să devină o unitate puternică, înfloritoare.

Cuvîntul tovarăşului ing. Ion Ciobanu

(de la G.A.C. din comuna Izbiceni, regiunea Oltenia)

În raportul asupra îndeplinirii Directivelor Congresului al III-lea al partidului privind construirea socialismului la sate şi dezvoltarea agriculturii, prezentat la Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din 30 iunie — 1 iulie 1961, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej arăta că: „Una din condiţiile de bază ale dezvoltării agriculturii socialiste este asigurarea ei cu cadre bine pregătite din punct de vedere teoretic şi practic, capabile să aplice în producţie cuceririle ştiinţei şi experienţa înaintată, să organizeze şi să conducă cu pricepere marile gospodării socialiste".

Prin grija partidului şi guvernului, un mare număr de fii de muncitori şi ţărani au făcut în anii puterii populare studii agricole superioare şi au mers cu încredere să lucreze în gospodăriile agricole de stat şi colective. De altfel eu consider că nu poate fi satisfacţie mai mare pentru un inginer agronom sau pentru alt specialist decît aceea de a lucra efectiv în unităţile agricole socialiste, acolo unde se pun bazele recoltelor bogate. De aceea socot ca necesare şi binevenite, în condiţiile completei colectivizări a agriculturii, măsurile prezentate în Raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej privind reorganizarea conducerii agriculturii.

Organizarea Consiliului Superior al Agriculturii şi a consiliilor agricole regionale şi raionale, participarea la activitatea acestora a unui număr mare de preşedinţi de gospodării agricole colective, ingineri şi tehnicieni, colectivişti fruntaşi, vor duce la apropierea în mai mare măsură a conducerii agriculturii de problemele concrete ridicate de producţia agricolă. Îmi exprim de asemenea convingerea că măsurile preconizate cu privire la organizarea învăţămîntului superior şi de masă agricol vor determina îmbunătăţirea substanţială a pregătirii cadrelor de specialitate pentru agricultură, legarea mai strînsă a învăţămîntului cu practica agricolă şi totodată ridicarea nivelului de cunoştinţe agricole ale colectiviştilor.

Ca unul ce am absolvit cu numai trei ani în urmă facultatea de agricultură, ascultînd Raportul tovarăşului Gheorghiu-Dej am înţeles cu limpezime neajunsurile din învăţămîntul agricol superior, care s-au răsfrînt negativ în pregătirea noastră teoretică şi mai ales în pregătirea practică. Faptul că practica studenţească era scurtă ca durată şi legată numai de o anumită campanie agricolă nu ne-a dat posibilitatea să cunoaştem în amănunt complexitatea muncilor agricole. Din această pricină erau destule cazuri cînd tînărul inginer agronom nu ştia cum trebuie să facă o plantaţie de pomi sau vie, cum să amplaseze o terasă pe terenurile în pantă sau erodate, cum să facă irigaţiile şi cum să rezolve alte probleme pe care le ridică marea gospodărie socialistă.

Din puţina mea experienţă vreau să arăt că numai îmbinînd în mod organic cunoştinţele teoretice cu cerinţele practicii agricole am putut să-i ajut efectiv în muncă pe colectivişti, contribuind la obţinerea unor producţii mari de grîu, porumb, legume şi orez. În anul 1961 am obţinut o producţie medie de orez de 4.300 kg la hectar, iar de pe unele parcele o producţie medie de 60.000 kg roşii la hectar. Anul acesta efortul nostru se îndreaptă în direcţia obţinerii de pe o suprafaţă de 500 hectare a unei producţii de 5.000 kg porumb boabe la hectar în cultură neirigată. Pentru aceasta am pregătit încă din toamnă terenul şi am încorporat în sol mari cantităţi de gunoi de grajd. Însămînţarea am efectuat-o în timpul optim şi am folosit seminţe din soiurile de înaltă productivitate, încercate încă din anul trecut în condiţiile de sol şi climă ale gospodăriei noastre colective.

Un alt sector asupra căruia ne îndreptăm atenţia este cel legumicol. Avînd în vedere condiţiile favorabile, tradiţia şi priceperea oamenilor, noi am dezvoltat în ultimii ani sectorul legumicol, experimentînd cele mai valoroase soiuri şi încercînd, după puterile noastre, să producem singuri şi alte soiuri. Aşa, de pildă, în anul 1961 am luat iniţiativa să ne producem singuri seminţe de legume şi în special sămînţa hibridă de roşii linia 10 cu Bizon. Deşi începători, noi am reuşit să obţinem peste 100 kg sămînţă hibridă de roşii, pe care valorificînd-o am realizat un venit de 180.000 lei la hectar. Întregul sector legumicol ne-a adus anul trecut venituri băneşti în valoare de 2.000.000 lei, fără a pune la socoteală cantităţile îndestulătoare de legume pe care colectiviştii le-au primit la ziua muncă. Pentru anul acesta gospodăria colectivă din Izbiceni şi-a propus să mărească suprafaţa de legume — ceea ce ne va da posibilitatea să livrăm statului, pe bază de contract, peste 500 tone roşii, în afară de alte cantităţi de legume şi zarzavaturi.

În gospodăria în care lucrez, colectiviştii m-au înconjurat cu dragoste şi stimă tovărăşească, mi-au asigurat condiţii bune de muncă şi de viaţă şi, împreună, am început să punem bazele unei recolte bogate şi să facem adevărate cercetări ştiinţifice.

Vreau să subliniez în mod deosebit faptul că în toate acţiunile pe care le-am întreprins am primit în permanenţă sprijinul consiliului de conducere şi al organizaţiei de partid. Acest lucru a făcut să-mi crească şi mai mult entuziasmul şi iniţiativa în muncă şi să mă simt legat cu trup şi suflet de gospodăria colectivă.

Am ascultat cu multă emoţie înalta apreciere şi încredere pe care le acordă partidul specialiştilor din domeniul agriculturii. Dorinţa mea fierbinte este să fiu la înălţimea acestei aprecieri, la înălţimea sarcinilor ce ne stau în faţă. Îmi exprim ferma convingere că hotărîrile adoptate de Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi măsurile adoptate în istorica sesiune a Marii Adunări Naţionale vor duce la o puternică dezvoltare a agriculturii în ţara noastră, la ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Cuvîntul deputatului Gheorghe Timaru

(directorul staţiunii experimentale Podu-Iloaie, regiunea Iaşi)

Terminarea colectivizării agriculturii, înfăptuită sub conducerea înţeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn, a deschis perspective largi şi pentru activitatea specialiştilor şi cercetătorilor din agricultură.

În noua etapă a dezvoltării agriculturii, staţiunilor experimentale le revin sarcini importante şi de mare răspundere: de a-şi axa activitatea de cercetare ştiinţifică pe problemele întăririi unităţilor agricole socialiste, de a promova în producţie cu mai multă eficacitate rezultatele cercetărilor ştiinţifice şi metodele avansate, de a aprofunda experienţa înaintată a G.A.C. şi G.A.S. şi a o generaliza, de a le aproviziona cu seminţe de înaltă productivitate, material săditor şi animale de rasă.

Staţiunea noastră acordă o deosebită importanţă terenurilor erodate. Cercetătorii muncesc cu perseverenţă pentru aprofundarea agrotehnicii terenurilor erodate reuşind să sporească în ultimii ani recolta de cereale de 2—3 ori prin aplicarea metodelor ştiinţifice avansate. Începînd din toamna anului trecut, în regiunea noastră s-a renunţat definitiv la executarea arăturilor din deal în vale, s-a îmbunătăţit fertilitatea solurilor erodate, plantaţiile pentru vii şi pomi se fac pe terenuri improprii culturilor de cereale; există mai multă preocupare pentru producerea materialului săditor silvo-pomicol şi asigurarea seminţelor de ierburi necesare stăvilirii eroziunii.

Pentru punerea în valoare a pajiştilor de pe terenurile degradate, s-au stabilit metodele de înierbare, sortimentul şi amestecul de ierburi, precum şi sistemul de fertilizare. Aceste rezultate s-au introdus în complex pe păşunea de la G.A.C. Letcani în suprafaţă de 220 ha, realizîndu-se o producţie medie de 15.000 kg/ha masă verde, faţă de 3.000 kg/ha cît s-a obţinut înainte ca păşunea să fie ameliorată.

Problema terenurilor sărăturoase este, de asemenea, în atenţia noastră. În depresiunea Jijia-Bahlui există peste 50.000 ha de sărături de lunci şi de coaste, de pe care G.A.S. şi G.A.C. obţin producţii foarte scăzute. Într-un timp scurt va trebui să identificăm terenurile salinizate, să stabilim tipurile genetice şi să trecem la lucrări cu caracter hidroameliorativ şi agrofitotehnic. Pînă în 1965 se prevede amenajarea Bahluiului şi a afluenţilor săi, ceea ce va asigura apărarea contra inundaţiilor a circa 4.500 ha teren agricol, pe care sînt multe sărături ce trebuie ameliorate.

În domeniul ameliorării plantelor, staţiunea a reuşit, împreună cu centrele de încercare a solurilor, să indice cele mai productive soiuri de grîu, orz, leguminoase pentru boabe, floarea-soarelui, precum şi cei mai valoroşi hibrizi dubli de porumb potriviţi condiţiilor locale de climă şi sol din Moldova. Staţiunea livrează anual din soiurile şi hibrizii plantelor amintite cantităţi importante de sămînţă care, cultivată pe terenurile G.A.C. şi G.A.S., a contribuit în ultimii ani la sporirea cu 20—30 la sută a producţiei.

În ceea ce priveşte crearea de soiuri şi hibrizi noi, merită să fie amintită obţinerea unor linii noi de grîu de toamnă (linia 645, 1937 etc.), a unor linii noi de fasole (Iaşi 2 şi Iaşi 5), de mazăre (linia 592, 594, 596), de linte (linia Iaşi 9), de soia (linia 50/5 şi 50/10), precum şi a unor hibrizi dubli de porumb care s-au dovedit superiori celor raionaţi, depăşindu-i cu 10—23 la sută; dintre hibrizii dubli creaţi la noi, amintim: H.D.P.-82, H.D.P.-198 şi H.D.P.-68.

În viitor, pe linia ameliorării şi producerii de sămînţă, vom continua lucrările de creare a noi soiuri de grîu de toamnă, rezistente la boli şi cădere, superioare ca producţie soiurilor cultivate în prezent. La porumb se vor intensifica lucrările de obţinere a hibrizilor dubli din material autohton. În acest sens staţiunea studiază un număr de circa 400 proveniente de porumb din Moldova şi urmăreşte în cîmp valoarea unui număr de peste 7.000 linii consangvinizate în diferite generaţii.

Pe linie agrofitotehnică se va urmări îmbunătăţirea sistemului de lucrare şi îngrăşare a solurilor, în special a celor erodate, se vor stabili densităţile optime pentru soiurile noi introduse în cultură şi cele mai bune rotaţii ale culturilor etc.

În domeniul păşunilor şi fîneţelor, staţiunea va organiza loturi semincere pentru producerea seminţelor de graminee şi leguminoase perene, în vederea refacerii păşunilor degradate şi combaterii eroziunii solului. În anii următori vom îndruma gospodăriile colective în introducerea conveierului pe bază de porumb pentru asigurarea bazei furajere.

Colectivul staţiunii Podu-Iloaie se va strădui să intensifice munca de cercetare ştiinţifică pentru rezolvarea problemelor cerute de dezvoltarea agriculturii din Moldova, să lupte cu perseverenţă pentru introducerea în practică a cuceririlor ştiinţei şi tehnicii moderne, să contribuie cu abnegaţie la traducerea în viaţă a sarcinilor trasate oamenilor muncii din agricultură de cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

Cuvîntul tovarăşului Anton Tincu

(preşedintele G. A. C. din Palazu Mare, regiunea Dobrogea)

Gospodăria colectivă din Palazu Mare, fiind în apropierea oraşului Constanţa şi a litoralului, care necesită cantităţi sporite de produse agroalimentare, şi-a dezvoltat multilateral producţia.

Terenul gospodăriei noastre fiind situat pe malul lacului Siut-Ghiol, am pornit o acţiune largă de amenajare a unor suprafeţe însemnate pentru irigare. Au fost amenajate circa 400 ha teren, din care 115 ha pentru legumicultură, iar restul pentru producţia de cereale şi furaje.

Ca urmare a extinderii suprafeţei cultivate cu legume, îndeosebi cu legume timpurii şi a sporirii producţiei medii la ha, în anul 1961 am reuşit să livrăm cantitatea de 2.000 tone produse legumicole, din care 830 tone roşii, 375 tone cartofi, 475 tone alte legume. Din valorificarea acestora s-a obţinut un venit total de 1.769.196 lei, reprezentînd 40 la sută din veniturile gospodăriei în anul 1961.

De asemenea, o puternică dezvoltare a luat în gospodăria noastră sectorul zootehnic.

Un deosebit ajutor am primit din partea statului prin creditele acordate pentru cumpărarea de animale de rasă. Ca urmare, efectivul de taurine a crescut de la 106 capete în 1957 la 607 capete în 1961, din care 248 vaci, adică 44 bovine, din care 18 vaci la suta de hectare.

De asemenea, efectivul de păsări a crescut de la 900 la peste 8.000, din care 2.370 păsări matcă.

Creşterea numerică şi calitativă a efectivului de vaci, precum şi creşterea producţiei medii de lapte pe fiecare vacă furajată (de la 2.400 litri în 1957 la 3.450 litri în 1961) au făcut posibil ca producţia de lapte marfă să crească de la 1.630 hl în 1957 la 5.030 hl în 1961. Numai din valorificarea laptelui am obţinut un venit de 816.000 lei, adică 18,50 la sută din veniturile totale ale gospodăriei noastre pe anul trecut.

Aceste venituri, împreună cu cele realizate din valorificarea altor produse animaliere, au făcut ca veniturile obţinute din sectorul zootehnic să se ridice la suma de 1.882.499 lei, reprezentînd 42 la sută din veniturile totale ale gospodăriei pe anul trecut.

Dezvoltarea puternică a gospodăriei ne-a permis ca în anul 1961 să obţinem un venit bănesc de 4.430.000 lei, revenind 305.000 lei la 100 de hectare, adică de trei ori mai mult decît în anul 1957. Valoarea fondului de bază a crescut la 4.907.000 lei, revenind 341.000 lei la 100 hectare. A crescut nivelul de trai al colectiviştilor noştri. Peste o treime din numărul familiilor şi-a construit case noi. Dacă în 1950, la înfiinţarea gospodăriei colective, exista un singur aparat de radio în comună şi acela

(Continuare în pag. 3-a)

„PRAVDA" - UN NECLINTIT STEGAR AL MARXISM-LENINISMULUI

În cuvîntarea la ședința festivă consacrată celei de-a 50-a aniversări a ziarului „Pravda", la care au participat conducătorii partidului comunist și ai guvernului sovietic, vechi lucrători din presa sovietică, reprezentanți ai ziarelor centrale, revistelor, agențiilor de presă, radioului și televiziunii, editurilor, precum și redactori ai ziarelor partidelor marxist-leniniste frățești din multe țări, ziariști de pe toate continentele — **N. S. Hrușciov a subliniat că bazele „Pravdei" au fost puse de conducătorul iubit al oamenilor muncii, Vladimir Ilici Lenin, întemeietorul partidului comunist și al statului sovietic. El a dat „Pravdei" o măreață forță vitală. Crearea ziarului a fost o operă cu adevărat istorică.**

Amintind că cea de-a 50-a aniversare a „Pravdei" coincide cu o altă dată memorabilă — ziua nașterii lui Karl Marx, N. S. Hrușciov a spus: **„Nemuritor este numele lui Marx, nemuritoare sînt opera și învățătura sa atotbiruitoare. Marxism-leninismul a devenit o mare forță care transformă lumea, stindardul a milioane și milioane de oameni, ideologia unor țări și popoare întregi".**

N. S. Hrușciov a relevat că istoria „Pravdei" este indisolubil legată de istoria eroică a partidului comunist, de lupta revoluționară a oamenilor muncii din țară pentru nimicirea țarismului și capitalismului, pentru victoria clasei muncitoare și instaurarea puterii oamenilor muncii în U.R.S.S., pentru construirea socialismului și triumful comunismului — societatea cea mai luminoasă și cea mai dreaptă de pe pămînt.

Izvorul nesecat al forței presei sovietice rezidă în legătura ei indisolubilă cu poporul, în unitatea sa inseparabilă cu poporul, a spus el. N. S. Hrușciov a subliniat că partidul dă o înaltă prețuire presei ca arma sa ideologică cea mai credincioasă, cu cea mai lungă bătaie, ca tribuna cu adevărat populară a constructorilor comunismului și consideră că activitatea presei este una din cele mai importante activități de partid și obștești.

Presa sovietică reprezintă un luptător neobosit și un propagandist al politicii leniniste în lupta pentru triumful principiilor coexistenței pașnice, consolidarea păcii în întreaga lume, contribuie activ la consolidarea comunității socialiste, a unității mișcării comuniste internaționale, a solidarității frățești a oamenilor sovietici cu oamenii muncii din țările capitaliste, cu luptătorii mișcării de eliberare națională, cu toate forțele progresului, care se pronunță pentru pace, democrație, socialism.

N. S. Hrușciov a subliniat că presa sovietică demască cu mînie esența prădalnică a imperialismului, duce o luptă intransigentă împotriva ideologiei burgheze care propovăduiește ura față de om.

El a declarat că urmînd poruncile leniniste, „Pravda", **întreaga presă sovietică ajută activ partidul în îndeplinirea liniei sale generale, își îndeplinește în mod demn rolul său important de agitator colectiv, de propagandist, de organizator al maselor populare.**

Înmînînd Ordinul Lenin delegației ziarului „Pravda", **Leonid Brejnev**, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a subliniat că ziarul „Pravda", al cărui întemeietor, însuflețitor și conducător ideologic a fost marele Lenin, a străbătut o cale grea și glorioasă împreună cu partidul său comunist iubit.

La ședința festivă a prezentat un raport **Pavel Satiukov**, redactor șef al ziarului „Pravda", care a spus printre altele: că marele Lenin a prezis viitorul strălucit al „Pravdei". **„Pravda" leninistă a fost stegarul partidului în zilele luptelor revoluționare din 1917. Acum, a spus el, putem afirma cu mîndrie că „Pravda" a îndeplinit cu sfințenie poruncile lui Lenin, a purtat și poartă sus steagul marxism-leninismului, marele adevăr al vieții, marele adevăr al comunismului.**

Din U. R. S. S.

Milioane de tractoare pe ogoarele țării

Numeroși vizitatori ai Muzeului Central „V. I. Lenin" din Moscova au fost recent martorii unui eveniment remarcabil. O delegație specială a constructorilor de tractoare din Volgograd au predat într-un cadru festiv muzeului un dar — două modele de tractoare din oțel: al primului și al 1.000.000-lea tractor de 15 C. P. construite de uzină. Primul tractor a coborît de pe banda rulantă în iunie 1930, al 1.000.000-lea — cu prilejul celei de-a 90-a aniversări a nașterii lui Lenin — în aprilie 1960.

Darurile constructorilor de tractoare din orașul-erou de pe Volga au fost instalate și expuse într-una din sălile muzeului, ocupînd un loc de seamă printre relicvele sacre ale lui Lenin.

Semnificația acestui dar nu este greu de înțeles pentru un țăran din Ghana sau Guineea, unde bunăstarea milioanelor de plugari este legată de visul la o mașină modernă. În ceea ce-l privește pe țăranul colhoznic sovietic, care a parcurs drumul de la mizerie la belșug, de la analfabetism aproape general la cultură, acest dar simbolizează triumful deplin al orînduirii socialiste, al trecerii desfășurate la construirea comunismului.

— Va veni oare timpul cînd și noi vom putea ara cu asemenea mașini? Asemenea fraze puteau fi des auzite la prima expoziție agricolă sovietică din anul 1923, unde au fost expuse tractoarele unor firme străine. Într-o țară săracă care încă nu se restabilise de pe urma distrugerilor războiului, într-o țară a plugului de lemn, visul de a avea tractoare părea pur și simplu o himeră.

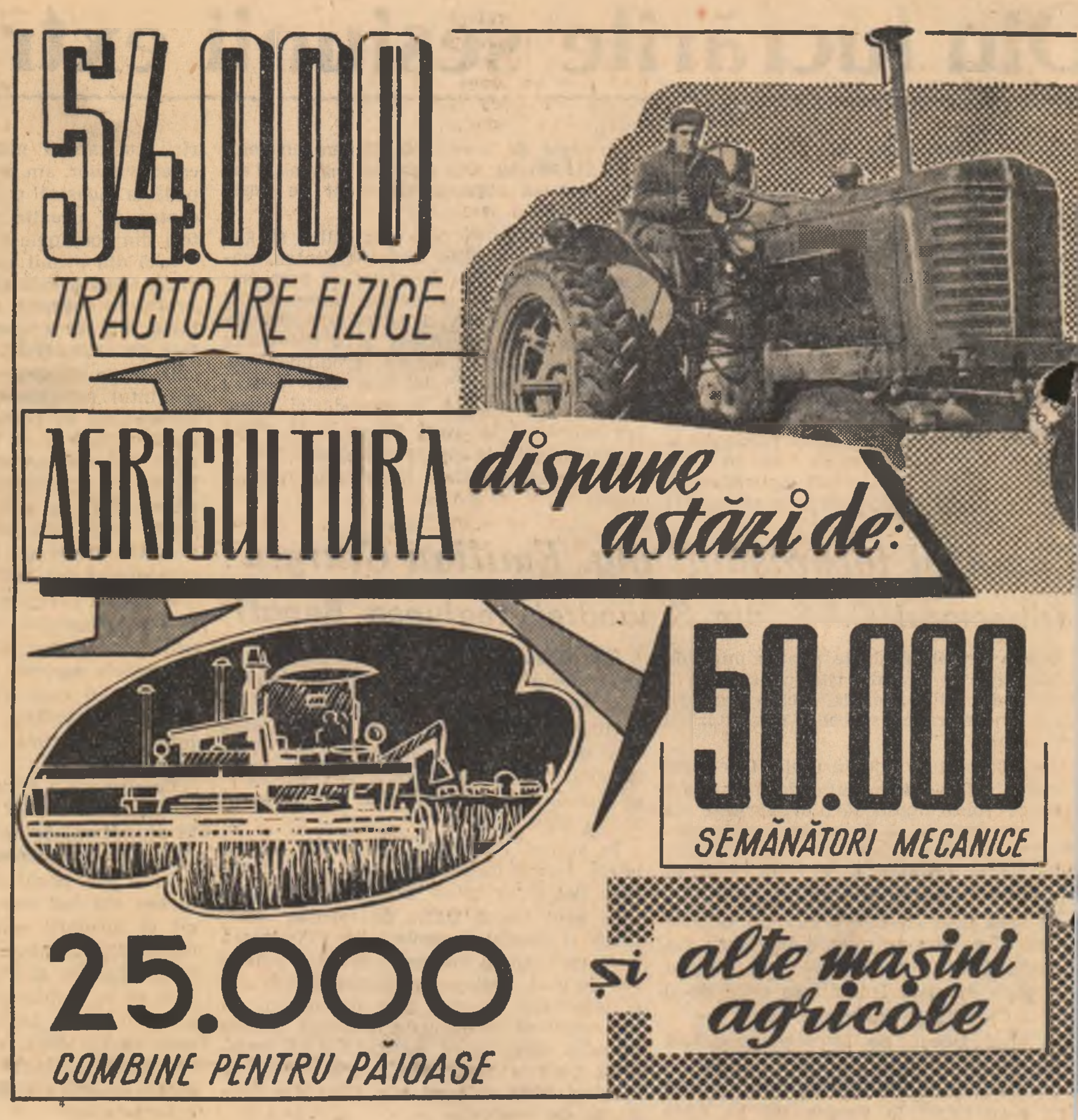
Dar la 1 mai 1924, de pe porțile renumitei uzine „Putilov" din Leningrad, a ieșit primul tractor sovietic. Iar 5 ani mai tîrziu comsomoliștii au înălțat pe malul Volgăi, la Stalingrad (actualul oraș Volgograd), prima uzină de tractoare. La 365 zile după aceea, de pe banda rulantă a noii uzine a ieșit un tractor de 15 C. P. Modelul acestui prim tractor se păstrează acum la muzeul „V. I. Lenin".

Și Lenin a visat la asemenea tractoare, el a făcut multe pentru apariția lor în țara sovietică. Încă în 1919 el spunea: „Dacă am putea să-i dăm mîine 100.000 de tractoare de primă calitate, să le aprovizionăm cu benzină, să le asigurăm mecanici (știți foarte bine că deocamdată aceasta este o fantezie), atunci țăranul mijlocaș ar spune: „Eu sînt pentru comunie" (adică pentru comunism).

Aceste cuvinte s-au dovedit a fi profetice. În satul sovietic tractorul a devenit într-adevăr baza pe care a început transformarea socialistă a agriculturii.

În prezent, firește și nivelul mecanizării agriculturii s-a schimbat de nerecunoscut față de nivelul anilor aceia. În U.R.S.S. există acum aproximativ 2,5 milioane tractoare (calculate în unități de 15 C. P.). Nici tractoarele nu mai sînt aceleași. Între primul model construit de uzina din Volgograd și cel de-al 1.000.000-lea este o deosebire tot atît de mare ca între locomotivele inventatorului rus Polzunov sau ale englezului Stephenson și locomotivele Diesel-electrice de azi.

Iar recent constructorii de tractoare din Volgograd au pregătit primele prototipuri ale unui tractor Diesel de mare viteză — o adevărată capodoperă a construcției de tractoare. Noi construcții de mașini au fost realizate și în alte uzine de tractoare care există în prezent în mare număr în Uniunea Sovietică. În producția de tractoare U.R.S.S. ocupă acum locul al doilea în lume.

Marea sărbătoare a poporului frate cehoslovac

Mîine, 9 mai, se împlinesc 17 ani de la eliberarea Cehoslovaciei de de sub jugul fascist, eveniment de însemnătate istorică care a deschis poporului frate cehoslovac calea vieții noi, socialiste.

În frunte cu clasa muncitoare și sub conducerea Partidului Comunist din Cehoslovacia, poporul frate cehoslovac a obținut în cei 17 ani de la eliberare succese care au schimbat cu totul înfățișarea țării și viața sa.

Creșterea producției industriale în 1961 a întrecut cu aproape 9 la sută producția anului 1960. În a doua ramură de frunte a economiei naționale cehoslovace, în agricultură s-a obținut de asemenea o producție mai mare decît în anul 1960, mai ales în creșterea producției animale. Prin lărgirea sectorului socialist, care cuprinde astăzi 90 la sută din pămîntul arabil, prin înzestrarea cu mijloace mecanizate, îngrășăminte chimice, prin mărirea numărului de specialiști în agricultură, s-au creat noi condiții pentru creșterea producției agricole și în anii viitori.

Victoriile obținute de poporul frate cehoslovac în construirea socialismului umplu de bucurie și inimile oamenilor muncii din patria noastră. Popoarele romîn și cehoslovac sînt legate printr-o veche și frățească prietenie, care a izvorît din trecutul de luptă pentru libertate națională și socială al celor două popoare, și care s-a întărit în cursul marii bătălii împotriva fascismului, cînd ostașii romîni, luptînd alături de glorioasa Armată Sovietică, au udat cu sîngele lor pămîntul Cehoslovaciei — la Banska-Bystrica, la Zvolen, în munții Tatra. Tradiții vechi de strînse relații de conlucrare tovărășească s-au stabilit și între partidul nostru și Partidul Comunist din Cehoslovacia încă din primii ani ai existenței ambelor partide.

Instaurarea puterii populare în țările noastre a făcut ca legăturile de prietenie frățească romîno-cehoslovace să se dezvolte pe o bază nouă, în lumina principiilor internaționalismului proletar — temelie trainică a relațiilor dintre toate țările marelui lagăr socialist. Prietenia, alianța, colaborarea și întrajutorarea frățească multilaterală dintre Republica Populară Romînă și Republica Socialistă Cehoslovacă sînt o expresie grăitoare a acestor relații de tip nou, întemeiate pe învățătura marxist-leninistă.

Poporul nostru, ca și poporul cehoslovac, a luat act cu vie satisfacție de faptul că planurile de dezvoltare economică a celor două țări asigură o creștere a schimbului de mărfuri pentru perioada 1961—1965 de aproximativ două ori față de realizările anilor 1956—1960. Continua dezvoltare a colaborării dintre R. P. Romînă și R. S. Cehoslovacă pe tărîm economic, tehnico-științific și cultural, va contribui din plin la creșterea în ritm rapid a economiei naționale a ambelor țări, la prosperitatea și fericirea popoarelor romîn și cehoslovac.

Republica Populară Romînă și Republica Socialistă Cehoslovacă luptă în strînsă unitate cu Uniunea Sovietică și celelalte țări ale lagărului socialist pentru apărarea și întărirea păcii în lumea întreagă, pentru triumful principiilor coexistenței pașnice în relațiile internaționale. Guvernele romîn și cehoslovac depun eforturi susținute pentru traducerea în viață a propunerilor Uniunii Sovietice de dezarmare generală și totală, de încheiere a unui tratat de pace cu Germania și normalizarea situației în Berlinul occidental ca și a altor măsuri pe plan internațional, în vederea consolidării păcii în Europa și în lumea întreagă. Datorită schimbărilor radicale care s-au produs în raportul de forțe pe plan mondial în favoarea socialismului și păcii, au apărut posibilitățile reale de a se rezolva într-un mod nou principalele probleme ale contemporaneității și îndeosebi problema cea mai arzătoare a vremurilor noastre, problema păcii și războiului. Prin lupta neobosită a țărilor socialiste, a clasei muncitoare internaționale și a tuturor celorlalte forțe iubitoare de pace, războiul mondial poate fi preîntîmpinat.

La a 17-a aniversare a zilei eliberării Cehoslovaciei, poporul nostru își exprimă din nou sentimentele sale de frățească prietenie ce-l leagă de poporul cehoslovac căruia îi urează din toată inima noi succese în munca de construire a socialismului și apărarea păcii.

GOSPODĂRII AGRICOLE CO[L]ECTIVE!

Președintele gospodăriei agricole colectiv[e] din Sîntana

(Urmare din pag. I-a)

Realizări importante au obținut colectiviștii din Sîntana și în sporirea producției de plante tehnice. La sfecla de zahăr, de exemplu, producția a fost de peste 30.000 de kg la ha pe mai bine de 200 ha, față de 15.000 kg în primii ani. Recolta de floarea-soarelui a crescut și ea cu 100 la sută, fiind în anul trecut de 2.132 kg la ha.

Într-un ritm rapid a crescut și numărul de animale, precum și productivitatea lor. Efectivul de taurine a ajuns acum la 907 capete, din care 351 vaci, al ovinelor la 3.021 capete, al porcinelor la 2.332 capete, din care 256 scroafe și 1.608 porci puși la îngrășat, al păsărilor la peste 16.500 capete. Producția de lapte pe cap de vacă furajată a fost în 1961 de 2.839 litri, iar numărul porcilor îngrășați și valorificați de peste 1.320 capete.

Obținînd producții mari la ha și pe cap de animal, gospodăria colectivă din Sîntana a contractat și livrat statului cantități tot mai mari de produse vegetale și animale. Cantitatea de carne livrată statului în anul trecut, de exemplu, a fost de 222.061 kg (din care 133.060 kg carne de porc); la suta de hectare teren revin aproape 8.000 kg carne. De asemenea, pe lîngă recolta de sfeclă de zahăr de pe 200 ha, de floarea-soarelui de pe 45 ha, și de legume și zarzavaturi de pe 63 ha, colectiviștii de aici au vîndut statului și o cantitate de grîu și porumb de peste 1.300 tone.

Impresionante sînt cantitățile de produse pe care gospodăria colectivă le-a contractat în acest an cu statul: 1.677 tone de cereale, 120.000 kg floarea-soarelui, recolta de pe 200 ha cultivate cu sfeclă de zahăr, legume etc. Gospodăria colectivă a contractat, de asemenea, 450.000 litri de lapte, 85.000 ouă, 4.394 kg lînă, 343.600 kg carne (cîte 12 tone la suta de hectare). Colectiviștii de aici vor îngrășa 2.736 porci. Dacă venitul bănesc realizat în 1961 a fost de 7.446.547 lei, în acest an colectiviștii au prevăzut un venit de 9.942.000 lei.

★

Firește, la obținerea acestor succese pilduitoare o contribuție de mare preț a adus-o președi[ntele] gospodăriei colective căruia i[-a fost] conferit cu prilejul sesiunii ext[raor]dinare a Marii Adunări Națio[nale] înaltul titlu de Erou al Muncii [So]cialiste. De numele tov. Goina [sînt] legate numeroase inițiative, [de] organizare a muncii, îndrumare[a și] controlul competent al lucrărilo[r]. [De] asemenea, de președintele gosp[odă]riei vorbesc cu stimă și num[eroși] colectiviști din unitățile învec[inate] sau mai depărtate, care au făcu[t] vizite pentru a învăța cum să [dez]volte propriile lor unități — Goina fiind un adevărat anim[ator,] un vrednic agitator pentru p[opu]larizarea celor mai eficiente me[tode] de lucru, atît în sectorul cultu[rii] vegetale, cît și în sectorul zo[oteh]nic.

Pe bună dreptate, numeroși m[em]bri ai gospodăriilor colective [din] Ardeal cu care stai de vorbă [spun] adeseori:

— Noi am început să lu[crăm] de-acum ca la tovarășul Goin[a] la Sîntana, pentru că vrem și [noi] ca în scurtă vreme să dev[enim] multimilionari...

UN TALENTAT ORGANIZATOR AL PRODUCȚIEI AGRICOLE

(Urmare din pag. 1)

de litri pe cap de vacă furajată. Succese asemănătoare au fost înregistrate și în sectorul creșterii porcinelor și al păsărilor.

Toate aceste rezultate au contribuit ca G.A.S. Pietroiu să dea statului un beneficiu de 7 milioane de lei în 1960 și peste 2 milioane în 1961, cu toate că condițiile naturale din anul trecut au impus cheltuieli de producție suplimentare.

Toate aceste succese obținute de G.A.S. Pietroiu sînt indisolubil legate de activitatea organizației de partid, a comuniștilor, printre care la loc de frunte este Dumitru Gh. Dumitru, directorul unității.

Cei aproape 15 ani de activitate neobosită în fruntea gospodăriei Pietroiu au relevat nu numai calitățile sale de talentat organizator al producției dar și caracterul omului care a manifestat întotdeauna dragoste și interes deosebit față de oamenii cu care lucrează și care și-au adus și ei contribuția la înflorirea gospodăriei.

De la an la an, la Pietroiu au apărut locuințe elegante și confortabile pentru familiști, o cantină spațioasă, cabinet medical dotat cu utilaj sanitar.

În toate aceste realizări se vădește mîna pricepută a gospodarului priceput, a fostului muncitor turnător Dumitru Dumitru, care s-a dăruit cu pasiune muncii în agricultură, slujind-o cu dragoste, cu pricepere și devotament. Crescut și educat de partid, neobosit și operativ, directorul G.A.S. Pietroiu a dovedit încă o dată că pentru a învinge greutățile și pentru a face ca natur[a să] fie darnică, este necesar să lu[crezi] din toată inima și în tot cee[a ce] faci să pui suflet.

Pentru neobosita sa activ[itate] care s-a soldat cu producții ma[ri de] cereale și produse animaliere [peste] plan, pentru cantitățile mari de [pro]duse livrate fondului central al [sta]tului peste plan, pentru benef[icii] mari obținute de la an la an și [pen]tru reducerea continuă a prețul[ui de] cost al produselor, directo[rului] G.A.S. Pietroiu, Dumitru Gh. [Du]mitru cu ocazia sesiunii extra[ordi]nare a Marii Adunări Națio[nale] i s-a conferit titlul de Ero[u al] Muncii Socialiste din Repu[blica] Populară Romînă și Medalia „Se[cera] și ciocanul" pe care le va purt[a cu] cinste și vrednicie.

Preocupări de buni gospodari

[illegible] reprezintă, desigur o perioadă scurtă. Pentru colectiviștii din Mînăstirea, însă vremea care s-a scurs de la completa colectivizare a comunei și pînă azi, înseamnă mult. Mai cu seamă că ei o măsoară cu propriile lor realizări.

[illegible]-zis, gospodăria este înființată din 1956, dar timp de aproape 4 ani ea a fost formată doar de cîteva zeci de familii. Suprafața de teren fiind restrînsă, posibilitățile de dezvoltare ale unității au fost și ele destul de limitate. Este suficient să arătăm că la sfîrșitul anului 1959, fondul de bază nu atingea încă o jumătate de milion. Așadar, despre o dezvoltare temeinică a colectivei „Alexandru Sahia" din Mînăstirea, raionul Oltenița, nu poate fi vorba decît de la începutul anului 1960 încoace, de cînd întreaga comună a pășit pe calea muncii unite.

[illegible] dacă vizitezi gospodăria [illegible], nici nu-ți vine a crede că tot ceea ce-ți văd ochii s-a realizat în numai doi ani. Zecile de construcții destinate producției și nevoilor gospodărești, miile de animale de producție, cele 3 autocamioane, moara cu ciocănele, cele 2 [illegible], tocătorile de nutreț etc. [illegible] cu prisosință că, aici, dezvoltarea avuției obștești constituie principala preocupare a oamenilor. Despre lucrul acesta mi-a vorbit într-una din zilele trecute tov. Stelian Chițu, președintele gospodăriei colective, abia întors de la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale.

— În raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiune, îmi spunea președintele, s-a accentuat mult pe importanța dezvoltării averii obștești. Ascultam cu nesaț cuvintele primului secretar al C.C. al P.M.R. și parcă mă încerca un sentiment de mîndrie cînd mă gîndeam că și noi, asemenea gospodăriilor care au fost citate în raport, am dat atenție măririi și dezvoltării fondului de bază. Vă puteți închipui că nu e chiar atît de puțin lucru ca în numai 2 ani să „salți" fondul de bază de la cîteva sute de mii, la cîteva milioane. Ne-am dat seama însă că dacă nu procedăm la o dezvoltare serioasă a avuției obștești sîntem sortiți să batem pasul pe loc. Tocmai de aceea, îndrumați de organele de partid și de stat, ne-am îndreptat atenția către dezvoltarea unor puternice ferme de animale, către crearea și a altor ramuri de producție, care, deși necesită investiții mari, întorc înzecit aceste investiții prin veniturile pe care le aduc. Am dezvoltat, bunăoară, alături de creșterea animalelor, legumicultura, piscicultura etc., care ne aduc anual venituri de sute de mii de lei.

Într-adevăr, scriptele contabile ale gospodăriei arată că în ultimii doi ani, colectiva din Mînăstirea și-a îndreptat cea mai mare parte a investițiilor, atît pe cele din credite, cît și din fonduri proprii, către cumpărarea de animale, ridicarea de construcții, procurarea de mijloace de producție. Astfel, *în prezent ea a ajuns să aibă un fond de bază de peste 4.300.000 de lei, iar valoarea averii obștești se ridică la mai bine de 6.000.000 lei.* Demn de subliniat este faptul că dintre componentele fondului de bază, acumulările în construcții și valoarea prăsilei și creșterii în greutate a animalelor reprezentau, la sfîrșitul anului trecut, aproape două milioane și jumătate de lei.

Colectiviștii din Mînăstirea nu se vor opri, desigur, aici. Așa după cum prevede planul de producție pe acest an, ei vor spori și mai mult fondul de bază — condiție fundamentală a sporirii veniturilor bănești și a ridicării valorii zilei-muncă. Numai din fonduri proprii, de pildă, gospodăria și-a plănuit să aloce pentru fondul de bază peste 850.000 lei. Se vor mări simțitor fermele de animale (cea de taurine va ajunge pînă la sfîrșitul anului la 425 de capete, iar numărul păsărilor crescute se va ridica la 21.000 capete), se vor ridica noi construcții, se vor procura noi mijloace de producție.

Valorificînd cantități mai mari de produse, gospodăria va realiza un venit bănesc de peste 4.500.000 lei, din care circa 1.100.000 lei vor proveni din sectorul zootehnic. O dată cu creșterea avutului obștesc, valoarea zilei-muncă va spori ș[i ea] de la 24 de lei în anul trecu[t la] 26 de lei, din care cel puțin 1[...] în numerar.

Avînd dezvoltate sectoare de [pro]ducție ca zootehnia, legumicul[tura,] piscicultura, etc. care aduc ven[ituri] bănești în tot timpul anului, [gos]podăria repartizează anul a[cesta] membrilor săi avansuri bănești [lu]nare. Pînă în prezent, ea a d[at] avansuri a cîte 7 lei la ziua-mu[ncă.] Colectivistul Lazăr R. Tudor, [care] lucrează ca îngrijitor-mulgăto[r la] ferma de vaci, de exemplu, a [pri]mit 1561 de lei ca avans pe pri[mele] trei luni ale anului. Peste 1.00[0] lei au primit ca avans în ac[eeași] perioadă și colectivistul Mitea [...]sile, îngrijitor la porci și mulți [alții.]

Aflînd toate acestea, mi-am [dat] seama că sentimentul de mî[ndrie] pe care-l încerca Stelian C[hițu,] președintele gospodăriei cole[ctive] „Alexandru Sahia", în vreme[ce] asculta raportul prezentat de t[ova]rășul Gheorghe Gheorghiu-De[j la] sesiunea extraordinară a Marii A[du]nări Naționale, era pe deplin [jus]tificat căci colectiviștii din Mîn[ăsti]rea pun în centrul preocupărilo[r] dezvoltarea necontenită a avu[tului] obștesc.

V. POMPIL[...]

„AGRICULTURA NOUĂ", [illegible]inal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București. Telefon: 17.60.10 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.

Din lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale

(Urmare din pag. 2-a)

În baterie, azi comuna este complet electrificată, majoritatea colectiviştilor au aparate de radio, iar ceilalţi difuzoare. S-a introdus apa potabilă în comună şi s-a construit un cămin cultural unde rulează multe filme.

Rezultatele pozitive obţinute pînă în prezent constituie o bază solidă pentru noi succese în dezvoltarea mai departe a producţiei agricole vegetale şi animale, pentru ridicarea în continuare a nivelului de trai al colectiviştilor.

În anul 1962 am prevăzut să producem şi să valorificăm cantitatea de 5.500 hl lapte de vacă, 200.000 ouă, 6.600 kg smîntînă, 8.750 kg brînză de oaie, 59 tone carne, 174 tone peşte, de la care să obţinem un venit de 2.210.000 lei. Din sectorul legumicol am prevăzut să obţinem un venit de peste 2.200.000 lei.

Ne angajăm în faţa partidului şi guvernului să muncim neobosit pentru realizarea şi depăşirea sarcinilor de plan privind dezvoltarea sectorului zootehnic şi legumicol, contribuind astfel la aprovizionarea oraşului Constanţa şi a litoralului cu tot mai multe produse agroalimentare, să obţinem venituri tot mai mari pentru întărirea economică a gospodăriei noastre colective. În acest fel ne vom aduce şi noi aportul la opera de desăvîrşire a construcţiei socialiste în scumpa noastră patrie.

rîrii cu care s-a muncit mereu familiile a colectiviştilor, am reuşit să facem din gospodăria noastră o unitate puternică, un centru de atracţie pentru ţăranii muncitori din comunele din jur.

Încă din primii ani de existenţă, gospodăria noastră colectivă, prin producţiile şi veniturile obţinute, şi-a dovedit superioritatea faţă de gospodăriile individuale şi faţă de întovărăşiri.

Dacă pe vremea cînd ţăranii îşi lucrau pămîntul individual, 700—800 kg grîu şi 1.000—1.500 kg porumb la hectar erau socotite recolte bune în comuna noastră, în anul 1961 noi am ajuns în gospodăria colectivă la o producţie medie la hectar de peste 1.800 kg grîu şi 3.100 kg porumb boabe — şi fără îndoială nu ne vom opri aici. De asemenea în anul 1961 valoarea zilei-muncă s-a ridicat la 40 lei.

Pe bună dreptate s-a spus că cel mai bun propagandist, cel mai bun agitator pentru atragerea ţăranilor muncitori în gospodăria agricolă colectivă îl constituie însuşi felul cum gospodăria agricolă colectivă îşi desfăşoară activitatea, cum se întăreşte din punct de vedere economic şi organizatoric.

Ca urmare a rezultatelor bune obţinute de gospodăria noastră, noi am fost vizitaţi în ultimii ani de peste 4.000 ţărani întovărăşiţi şi cu gospodărie individuală din raionul Rm. Sărat şi alte raioane. De asemenea am fost solicitaţi, atît eu personal cît şi membrii consiliului, brigadieri şi colectivişti fruntaşi, de către conducerile întovărăşirilor şi sfaturile populare comunale să le vorbim ţăranilor întovărăşiţi şi cu gospodării individuale despre felul cum ne-am organizat noi munca, despre rezultatele obţinute în dezvoltarea gospodăriei colective şi în creşterea veniturilor colectiviştilor.

La convingerea ţăranilor asupra avantajelor gospodăriei colective au contribuit nu numai producţiile obţinute, ci şi viaţa nouă a colectiviştilor, schimbările petrecute în satul nostru colectivizat.

De cînd s-a constituit gospodăria colectivă, peste 400 de colectivişti şi-au construit case noi, spaţioase, comuna este radioficată. O nouă şi importantă realizare este electrificarea întregii comune în luna ianuarie a acestui an. În anii puterii populare au fost construite un dispensar şi o casă de naştere. Şcoala de 7 ani, căminul cultural, cinematograful şi biblioteca comunală au înzestrat pentru totdeauna destinul de carte.

Toate realizările obţinute de gospodăria noastră n-ar fi fost posibile fără ajutorul nepreţuit acordat de către organele de partid şi de stat. Folosind cu multă grijă şi spirit gospodăresc creditele şi mijloacele proprii, noi ne-am procurat animale de producţie şi mai ales vaci şi viţele, astfel că la sfîrşitul acestui an vom ajunge la o încărcătură de 34 taurine, din care 15,2 vaci şi juninci la suta de hectare.

Apreciez ca foarte bună şi de mare importanţă pentru sporirea producţiei agricole şi sînt cu totul de acord cu măsura luată de conducerea partidului şi statului nostru ca fiecare gospodărie să fie ajutată de ingineri agronomi şi zootehnişti. Necesitatea prezenţei inginerului agronom şi zootehnist în gospodăria colectivă sînt foarte clare pentru colectiviştii noştri, care se bucură de 3 ani de zile de ajutorul concret al inginerului trimis să muncească în gospodăria noastră colectivă.

În acest timp, el ne-a ajutat să întocmim planurile de producţie, să organizăm mai bine munca, să aplicăm metode noi, avansate la toate culturile, să ridicăm nivelul de cunoştinţe agrotehnice al colectiviştilor. La rîndul nostru şi noi ne-am preocupat ca, din prima zi cînd a venit în gospodărie, să-i creăm condiţii cît mai bune de muncă şi de viaţă. Consiliul de conducere i-a asigurat o casă corespunzătoare, aprovizionare de gospodărie şi tot ce-a avut nevoie.

Ca deputat în Marea Adunare Naţională îmi exprim deplina adeziune faţă de Raportul expus de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej şi votez cu toată hotărîrea documentele elaborate, convins fiind că ele aduc o nouă şi mare contribuţie la consolidarea victoriilor socialismului în patria noastră, la creşterea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii, la înflorirea patriei noastre scumpe.

Cuvîntul tovarăşului ing. Emilian Giurgiu

(directorul G.A.S. din Sinandrei, regiunea Banat)

Este o deosebită cinste pentru mine de a participa la această istorică sesiune a Marii Adunări Naţionale, convocată cu ocazia încheierii cu succes a colectivizării agriculturii.

Din Raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej mi-am putut da seama mai bine de rolul gospodăriilor agricole de stat, care trebuie să fie un centru de răspîndire în mase a ştiinţei şi experienţei înaintate şi totodată furnizorul principal al fondului central al statului.

Aş vrea doar în cîteva cuvinte să arăt în faţa dvs. cum au muncit lucrătorii din gospodăria de stat din Sînandrei, pentru a traduce în viaţă Directivele celui de-al III-lea Congres al partidului.

În anul trecut, pe întreaga suprafaţă cultivată cu grîu de toamnă s-au realizat în medie 2.877 kg la ha. Faţă de anul 1958 cînd s-au livrat la fiecare 100 ha 8.200 kg carne, în anul 1961 contribuţia gospodăriei noastre a fost de peste 21.000 kg. La laptele de vacă, faţă de 2.040 litri realizaţi în anul 1957, producţia în anul 1961 s-a ridicat la aproape 3.300 litri de la fiecare vacă furajată.

Urmînd indicaţiile date de partid am pus un accent deosebit pe mecanizarea procesului de producţie în sectorul zootehnic.

Drept rezultat, începînd cu luna august din anul trecut, la toate vacile gospodăriei se aplică mulsul mecanic. De asemenea, într-un grajd de 100 vaci s-a reuşit să se mecanizeze principalele faze ale muncii ca: adăpatul, transportul furajelor pe linie aeriană, mulsul, încălzirea apei, evacuarea gunoiului de grajd cu ajutorul unei benzi transportoare cu racleţi.

În scurt timp mulgătorii noştri s-au convins de avantajele mecanizării, mînuind cu multă uşurinţă aparate şi instalaţii care la început li se păreau complicate, munca lor devenind mult mai uşoară şi mai plăcută.

Pe întreaga gospodărie, productivitatea muncii a crescut cu 43 la sută; în prezent un mulgător deserveşte 17 vaci faţă de 12 cîte deservea înainte de introducerea mecanizării. Experienţa cîştigată pînă în prezent a creat condiţii ca în viitorul apropiat un mulgător să deservească 20—25 vaci.

Introducerea mecanizării complete la un grajd de 100 vaci reprezintă o economie anuală de peste 50.000 lei, iar pe întreaga gospodărie peste 200.000 lei.

Extinderea acestei experienţe la cele 14.000 vaci din cadrul gospodăriilor agricole de stat din regiunea Banat va aduce o economie de aproape 8.000.000 lei.

În realizarea lucrărilor de mecanizare în sectorul zootehnic, un sprijin important am primit din partea lucrătorilor de la uzinele de reparaţii din regiune, care s-au oferit cu toată căldura să dea viaţă năzuinţelor noastre, reuşind să construiască instalaţiile necesare, care funcţionează foarte bine.

În acelaşi timp însă aş vrea să arăt şi unele forme greoaie, care uneori îngrădesc sau chiar gîtuie promovarea noului.

În anul trecut Uzina de reparat tractoare şi maşini agricole din Timişoara ne-a construit o instalaţie de muls pentru 100 de vaci. Deşi ea funcţionează fără nici o defecţiune de mai bine de un an, nu am reuşit să obţinem de la Bancă credite de mică mecanizare, pe motivul că instalaţia nu este omologată şi n-are preţ de catalog, fiind obligaţi a o plăti din fondurile de producţie.

Sînt pe deplin convins că noua formă de conducere a agriculturii, mai concretă şi mai operativă, va pune capăt acestor forme birocratice şi va crea condiţii optime pentru promovarea noului.

Organizaţia de partid din cadrul gospodăriei noastre a îndrumat în permanenţă conducerea gospodăriei să sprijine gospodăriile colective pentru a se întări din ce în ce mai mult din punct de vedere tehnico-organizatoric şi economic.

În ultimii doi ani am livrat gospodăriilor colective peste 30 tăuraşi de prăsilă proveniţi de la vaci cu o producţie cuprinsă între 4.000—5.000 litri lapte, 300 berbecuţi de rasă merinos, precum şi cantităţi importante de grîne de mare productivitate pentru sămînţă.

În cadrul gospodăriei a funcţionat o staţiune pentru însămînţarea artificială a oilor de rasă merinos, folosind ca material de reproducţie un lot de 125 berbeci din rasa Stavropol, care au avut o producţie medie de lînă cuprinsă între 7—14 kg.

Materialul s-a transportat zilnic cu avionul şi s-a paraşutat la saivane, însămînţîndu-se artificial peste 74.000 de oi mame şi mioare, din care circa 13.000 la G.A.C.

Consider că această metodă merită toată atenţia şi că ar trebui extinsă în întreaga ţară, deoarece ea va aduce mari venituri atît gospodăriilor agricole colective cît şi economiei naţionale şi totodată va contribui la creşterea simţitoare a producţiei de lînă.

În numele muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor din G.A.S. Sînandrei, mă angajez în faţa conducerii partidului şi statului de a nu precupeţi nici un efort pentru a duce cu cinste la îndeplinire sarcinile care stau în faţa agriculturii noastre socialiste.

Cuvîntul tovarăşei ing. Maria Mîndru

(de la G.A.C. din comuna Horia, regiunea Bacău)

Lucrez ca inginer agronom în gospodăria colectivă din comuna Horia, de un an de zile, de cînd am absolvit Institutul agronomic din Iaşi. În acest timp am căutat să cunosc în amănunt preocupările şi năzuinţele acestor oameni harnici care, la rîndul lor, mi-au acordat toată încrederea. M-am străduit să îmbin cunoştinţele mele teoretice cu experienţa colectiviştilor şi m-am bucurat, alături de ei, pentru fiecare succes obţinut. Astfel, gospodăria noastră, în anul trecut, a obţinut la ha o producţie medie pe întreaga suprafaţă de 1.974 kg grîu, 2.800 kg porumb boabe, 2.000 kg floarea-soarelui şi aproape 3 vagoane de sfeclă de zahăr.

Pentru noi, tineri ingineri agronomi, crescuţi în anii regimului democrat-popular, avînd minunate condiţii de a învăţa şi a ne califica în profesiunea aleasă, încheierea colectivizării agriculturii oferă posibilităţi nelimitate pentru aplicarea în mod creator şi dezvoltarea pe mai departe a tuturor cunoştinţelor căpătate în şcoală şi facultate. Munca în gospodăria colectivă este o sarcină de onoare. Preocuparea de a smulge pămîntului producţii din ce în ce mai mari, cît şi organizarea muncii şi dezvoltarea celor mai rentabile sectoare economice dau posibilitate inginerului agronom să desfăşoare o activitate variată ale cărei rezultate oferă cu prisosinţă satisfacţii morale şi profesionale. În gospodăria în care lucrez am căutat să obişnuiesc pe fiecare brigadier, şef de echipă, îngrijitor de animale să fie preocupat permanent de calitatea muncii şi rezultatele obţinute.

Situată în zona preorăşenească, gospodăria noastră colectivă şi-a propus să dezvolte acele ramuri de producţie care, utilizînd din plin condiţiile naturale şi posibilităţile locale, aduc venituri mari fără a necesita un volum prea mare de investiţii şi contribuie la aprovizionarea populaţiei. Astfel, în sectorul vegetal vom cultiva cu precădere culturi tehnice şi mai ales sfeclă de zahăr pe o suprafaţă de 500—600 hectare. Această cultură aduce însemnate venituri băneşti şi în acelaşi timp utilizează din plin numărul mare de braţe de muncă existent. Vom dezvolta un puternic sector zootehnic, acordînd atenţie în primul rînd creşterii vacilor cu lapte, păsărilor. Cel de-al treilea sector care, de asemenea, va cunoaşte o mare dezvoltare, este sectorul legumicol. În prezent, gospodăria are o grădină de legume de numai 30 hectare. În viitorii ani ea se va extinde pînă la 100 hectare.

Preocuparea noastră pentru obţinerea unor venituri cît mai mari prin creşterea an de an a avutului obştesc, va asigura îmbunătăţirea continuă a nivelului de viaţă material şi cultural al colectiviştilor. Agricultura colectivizată asigură posibilităţi largi creşterii continue a producţiei agricole vegetale şi animale. Realizarea acestei sarcini impune îmbunătăţirea metodelor de muncă şi ridicarea permanentă a nivelului de cunoştinţe agricole şi zootehnice ale tuturor colectiviştilor.

Un rol important în această direcţie îl are învăţămîntul agrozootehnic de masă, care trebuie să fie dezvoltat. Îmbinînd cu ajutorul lui, spiritul inventiv, îndelungata experienţă practică a ţăranilor muncitori, cu explicaţii şi cunoştinţe teoretice, putem să facem în anii viitori din fiecare colectivist un bun agronom. Inginerului agronom care lucrează în gospodăria colectivă îi revine sarcina de a organiza producţia în unitatea în care lucrează şi de a sprijini mişcarea de ridicare a nivelului de cunoştinţe agricole ale ţăranilor colectivişti.

Noi, inginerii agronomi, trebuie să punem în aplicare tot ceea ce este nou, înaintat în ştiinţă. Ar fi bine ca periodic, pe centre de regiune, să aibă loc consfătuiri cu inginerii, unde să dezbatem problemele noi ale agriculturii şi să fim puşi la curent cu toate noutăţile pe plan internaţional din domeniul agriculturii.

Continua dezvoltare a unităţilor agricole, creşterea necontenită a producţiei vegetale şi animale, aplicarea celor mai înaintate metode ale practicii agricole, folosirea din plin a mijloacelor mecanizate şi a îngrăşămintelor sînt sarcini de cea mai mare însemnătate care stau în faţa cadrelor tehnice din agricultură.

Cuvîntul deputatului Ion Coman

(regiunea Ploieşti)

Raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej evidenţiază rezultatele strălucite obţinute de poporul nostru în realizarea uneia din cele mai importante sarcini trasate de Congresul al III-lea al partidului: încheierea colectivizării agriculturii în patria noastră.

Raportul este pentru noi toţi un izvor bogat de învăţăminte.

Sînt preşedinte al gospodăriei colective din comuna Ciorăşti, de 10 ani de cînd a luat fiinţă această gospodărie. La început nu aveam experienţă, dar treptat datorită ajutorului organizaţiei de partid şi hotă-

Cuvîntul tovarăşei ing. Maria Dogaru

(de la G.A.C. din comuna Chirnogeni, regiunea Dobrogea)

Lucrez din anul 1958 ca inginer zootehnist în gospodăria agricolă colectivă din comuna Chirnogeni, regiunea Dobrogea.

În cuvîntul meu vreau să arăt felul cum am muncit împreună cu colectiviştii, îndrumaţi permanent de organizaţia de partid, pentru aplicarea în practică a metodelor avansate în ramura creşterii animalelor.

Dacă în sectorul vegetal, încă de la înfiinţare, gospodăria noastră a obţinut unele rezultate bune, sectorul zootehnic, socotit ramură auxiliară în gospodărie, era rămas în urmă în ce priveşte numărul de animale şi producţiile medii.

Colectiviştii nu voiau să lucreze în acest sector, considerînd munca de îngrijitor ca o muncă înjositoare. Totodată, veniturile obţinute de îngrijitori erau mici, retribuţia lor se făcea cu zile fixe şi aceasta nu îi cointeresa în mărirea producţiilor.

Datorită ajutorului permanent ce l-am primit din partea partidului şi statului prin acordarea de credite pe termen lung, gospodăria noastră s-a dezvoltat multilateral. Faţă de 1957 cînd aveam numai 82 taurine din care 23 de vaci, 79 porcine din care 11 scroafe, 876 ovine şi 386 păsări, în prezent avem un număr de 950 taurine din care 251 vaci, 5.840 oi, 1.074 porci din care 242 scroafe şi 7.300 păsări. Aceasta înseamnă că numai în patru ani efectivul de taurine al gospodăriei a crescut de peste 11 ori, al porcinelor de 13 ori, al oilor şi păsărilor de 7 ori.

Împreună cu consiliul de conducere, îndrumaţi de organizaţia de partid, am căutat să schimbăm situaţia sectorului zootehnic prin introducerea metodelor avansate de hrănire şi îngrijire a animalelor. În primul rînd am introdus hrănirea raţională a animalelor, folosind în hrana lor un sortiment bogat de furaje.

Un factor important care ne-a permis să asigurăm o creştere raţională a animalelor a fost introducerea evidenţelor zootehnice. Noi am individualizat fiecare animal în parte, am introdus cîntărirea lunară a tuturor animalelor tinere şi a celor puse la îngrăşat, am introdus registrul de evidenţă a producţiei.

Un rol însemnat în creşterea producţiei l-a avut introducerea retribuţiei îngrijitorilor în raport cu producţia obţinută. Îngrijitorii au fost recrutaţi din rîndul celor mai buni colectivişti, cu dragoste de animale, pe care îi permanentizăm la locul de muncă. Pentru sporirea numărului de animale şi a producţiei lor am căutat în primul rînd să cunoaştem cît mai bine valoarea zootehnică a fiecărui animal în parte, felul cum valorifică furajele administrate, starea sa fiziologică şi sanitar-veterinară.

De asemenea, ne-am ocupat de selecţia celor mai bune animale şi ridicarea nivelului lor productiv, în care scop, la taurine, am făcut potrivirea perechilor şi am introdus în gospodărie însămînţările artificiale, folosind tauri de valoare ridicată. Aplicînd această metodă am reuşit să lichidăm sterilitatea vacilor.

Pentru a asigura o creştere raţională a viţeilor, am introdus alăptatul artificial la biberon şi găleată.

Hrănirea vacilor am făcut-o la început pe grupe de producţii, iar în prezent facem furajare individuală, în raport cu producţia.

Pentru îmbunătăţirea calitativă a oilor, începînd din anul 1959 am introdus însămînţările artificiale, folosind în acest scop berbeci din rasa Merinos de Palas.

Aplicarea metodelor noi a dus la creşterea producţiilor la toate speciile de animale. Faţă de anul 1957 producţia de lapte în anul 1961 a crescut de peste 4 ori, numărul purceilor de peste 3 ori, iar producţia medie de lînă de la fiecare oaie a crescut cu peste 700 grame.

Ca urmare a creşterii producţiei agricole vegetale şi animale, gospodăria colectivă din Chirnogeni a obţinut în 1961 un venit de peste 6.500.000 lei, din care 1.360.000 lei numai din zootehnie, adică de 8 ori mai mult ca în 1957. Pe baza rezultatelor obţinute, adunarea generală a colectiviştilor a hotărît ca încă în acest an gospodăria noastră să realizeze încărcătura de animale la 100 de ha prevăzută în Directivele Congresului al III-lea al P.M.R., pentru 1965.

Aducîndu-vă la cunoştinţă aceste realizări, încerc un sentiment de satisfacţie pentru faptul că la obţinerea lor am contribuit şi eu nemijlocit în cei 4 ani de cînd lucrez în gospodărie. După absolvirea Facultăţii de zootehnie, am cerut să fiu repartizată într-o gospodărie colectivă, tocmai pentru că mi-am dat seama că locul specialistului este acolo unde se hotărăşte soarta producţiei.

Ca inginer care lucrez în gospodăria colectivă, apreciez importanţa măsurilor luate de conducerea partidului pentru repartizarea în unităţile agricole a cadrelor de specialişti. Avem condiţii bune să muncim, să ajutăm pe colectivişti să obţină producţii sporite, iar în munca noastră găsim sprijin din partea lor. Aşa, de exemplu, adunarea generală a colectiviştilor de la noi a hotărît să construiască „Casa Agronomului" cu două apartamente, casă care a fost terminată în anul 1960 şi în care locuiesc cu familia mea.

Nu există o satisfacţie mai mare pentru un specialist, decît aceea de a aplica în practică cunoştinţele căpătate, de a contribui cu toate forţele la traducerea în viaţă a politicii partidului nostru de continuă întărire şi dezvoltare a agriculturii socialiste.

Mă angajez ca şi pe viitor să muncesc din toate puterile pentru înflorirea continuă a patriei noastre.

Cuvîntul tovarăşului Constantin Cara

(directorul G.A.S. Odobeşti, regiunea Galaţi)

Sînt deosebit de bucuros pentru faptul că mi s-a dat posibilitatea de a participa la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale care are loc în condiţiile cînd poporul nostru a obţinut o mare victorie — încheierea colectivizării agriculturii.

Permiteţi-mi ca în numele colectivului de muncitori, tehnicieni şi ingineri din gospodăria Odobeşti — distinsă pentru rezultatele obţinute cu „Ordinul Muncii" clasa I — să exprim şi pe această cale recunoştinţa fierbinte faţă de gloriosul nostru partid şi Comitetul său Central în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru înţelepciunea cu care ne-a condus pe calea dezvoltării şi întăririi continue a patriei noastre.

Gospodăria noastră este cunoscută în întreaga ţară şi chiar peste hotare pentru producţiile mari pe care le obţinem şi pentru calitatea produselor pe care le livrăm. În anul 1961, noi am obţinut o producţie medie de 10.145 kg struguri la hectar, la un preţ de cost de 1.070 lei tona şi am dat statului beneficii în valoare de 16.270.000 lei, ceea ce revine la fiecare hectar 10.500 lei beneficii. Secretul rezultatelor bune constă în munca plină de abnegaţie depusă de lucrătorii noştri în frunte cu comuniştii, de cadrele noastre tehnice, care au crescut şi s-au educat odată cu creşterea şi dezvoltarea gospodăriei noastre. Ca urmare a moştenirii lăsate de capitalişti, în primii ani de existenţă gospodăria a deţinut vii extrem de slab productive, bătrîne şi cu goluri care depăşeau 40—50 la sută din suprafaţă. Urmînd indicaţiile preţioase ale partidului, am acordat toată atenţia refacerii şi dezvoltării continue a patrimoniului viticol.

Pe linia celor arătate în Raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, privitoare la refacerea patrimoniului viticol, pot să arăt că în ultimii patru ani în gospodăria noastră s-au completat peste 750.000 goluri, iar în masiv, pe fostele mărăcinişuri, lăstărişuri care nu produceau nimic, noi am amenajat şi am plantat 309 hectare cu viţă nobilă. O mare atenţie acordăm măririi fertilităţii solului şi îmbunătăţirii agrotehnicii în vii. Pe suprafeţe mari, noi administrăm îngrăşăminte organice şi chimice, iar în acest an vom extinde cultura lupinului printre rîndurile de viţă, ca îngrăşămînt verde, care va contribui la mărirea producţiei la hectar.

Perspectivele de dezvoltare a gospodăriei noastre sînt mari. Astfel, în 1965 vom avea o suprafaţă de 1.700 hectare vie pe rod, prin redarea în circuitul agricol şi plantarea unei noi suprafeţe de 200 hectare. Pe lîngă mărirea suprafeţei ne-am propus să mărim producţia la hectar. Avem şi exemple în acest sens: producţiile de 14.000—16.000 kg/ha obţinute de pe o suprafaţă de 60 hectare de către brigada condusă de maistrul Savin Gheorghe. Pe parcele experimentale s-au obţinut producţii şi mai mari, de peste 30.000 kg struguri la hectar. Organizaţia noastră de partid şi conducerea gospodăriei s-au ocupat de generalizarea experienţei înaintate, de ridicarea calificării profesionale a muncitorilor, de aplicarea pe scară largă a metodelor înaintate.

Dacă în urmă cu 5-6 ani în gospodăria noastră erau numai cîţiva fruntaşi, acum numărul lor a crescut mult. Experienţa şi rezultatele obţinute de fruntaşi în gospodăria noastră ne arată că sînt posibilităţi de a obţine producţii de 15.000 kg de struguri la hectar şi a reduce preţul de cost, concomitent cu îmbunătăţirea simţitoare a calităţii produselor, pentru a da oamenilor muncii produse de calitate superioară şi a face cinste ţării cu produsele exportate.

Muncitorii din gospodăria noastră au aşteptat cu multă nerăbdare începerea lucrărilor acestei sesiuni. Organizaţia noastră de partid, împreună cu toţi muncitorii, inginerii şi tehnicienii, analizînd posibilităţile şi rezervele de care dispunem, m-au împuternicit să mă angajez în faţa sesiunii că în acest an gospodăria noastră va planta 100 hectare cu viţă, va completa încă 170.000 goluri în vii şi va obţine o producţie de 10.600 kg — adică cu 500 kg la hectar mai mult decît în anul trecut, reducînd în acelaşi timp preţul de cost cu 50 lei pe tonă. În acest fel, vom da statului un beneficiu peste plan de un milion lei.

Cuvîntul nostru dat în faţa partidului, este pentru noi lege. El este angajamentul lucrătorilor gospodăriei, care prin hărnicia şi priceperea de care au dat dovadă întotdeauna, îl vor traduce în viaţă.

Cuvîntul tovarăşului Nicolae Grădinaru

(directorul Uzinei de superfosfaţi şi acid sulfuric Năvodari, regiunea Dobrogea)

Muncitorii, tehnicienii şi inginerii U.S.A.S. Năvodari îşi exprimă profunda lor satisfacţie pentru încheierea procesului de colectivizare a agriculturii cu aproape 4 ani mai devreme decît prevederile Congresului al III-lea al P.M.R.

Acest eveniment de importanţă istorică, care împlineşte măreaţa operă de făurire a relaţiilor de producţie socialiste în întreaga economie naţională, constituie o nouă şi strălucită confirmare a justeţei şi înţelepciunii liniei politice marxist-leniniste a partidului nostru.

Desfăşurînd o vastă muncă politică pentru convingerea ţărănimii muncitoare de a păşi pe calea gospodăriei colective, partidul nostru a acordat permanent o mare atenţie creării bazei tehnico-materiale necesare dezvoltării puternice a agriculturii noastre pe drumul socialismului.

Odată cu dezvoltarea industriei constructoare de maşini agricole, prin grija partidului au fost create o serie de întreprinderi chimice pentru producerea îngrăşămintelor minerale, care au un rol de mare importanţă în fertilizarea solurilor şi creşterea producţiei agricole vegetale.

Una dintre aceste întreprinderi este Uzina de superfosfaţi şi acid sulfuric din Năvodari, care a fost creată şi s-a dezvoltat odată cu procesul de colectivizare a agriculturii.

Construită şi pusă în funcţiune cu ajutorul frăţesc al Uniunii Sovietice, uzina noastră va avea în 1962, potrivit Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R., o capacitate de 450.000 tone superfosfat în unităţi fizice, adică 82.000 tone substanţă activă. Această producţie este de peste 400 ori mai mare decît întreaga producţie de îngrăşăminte chimice care se producea în 1938 pe vremea regimului burghezo-moşieresc.

Conştient de importanţa sarcinilor ce îi revin, colectivul uzinei noastre a desfăşurat o muncă susţinută pentru realizarea şi depăşirea planurilor de producţie.

Volumul producţiei fizice realizate în 1961 a fost cu 63 la sută mai mare decît în 1959, anul de punere în funcţiune. Paralel cu folosirea intensivă a capacităţilor de producţie, colectivul uzinei a dat o mare atenţie construirii şi dării în funcţiune înainte de termen a noilor linii tehnologice pentru fabricarea acidului sulfuric şi îngrăşămintelor fosfatice. Astfel, linia a 2-a tehnologică pentru fabricarea acidului sulfuric a fost dată în folosinţă la 11 septembrie 1961, cu 112 zile înainte de termenul planificat, ceea ce ne-a permis să producem peste plan acid sulfuric în valoare de circa 19.000.000 lei.

Prin alegerea unei tehnologii moderne, amplasarea instalaţiilor tehnologice în aer liber şi folosirea mai raţională a suprafeţelor construite, în sectoarele auxiliare investiţia specifică pe unitate de produs finit va scădea în 1962 de la 820 lei la 440 lei.

Sub conducerea organelor şi organizaţiilor de partid, muncitorii, inginerii şi tehnicienii din uzina noastră au trecut la îndeplinirea sarcinilor de plan pe anul 1962 hotărîţi să obţină realizări şi mai mari. Aceasta cu atît mai mult cu cît unităţile socialiste din agricultură, convingîndu-se de eficacitatea economică a folosirii îngrăşămintelor minerale în condiţiile aplicării unei agrotehnici înaintate, solicită cantităţi sporite de superfosfat.

Dorind să satisfacă într-o măsură tot mai mare cerinţele de îngrăşăminte chimice ale agriculturii, colectivul nostru a desfăşurat larg întrecerea socialistă pentru depăşirea planului de producţie, îmbunătăţirea continuă a calităţii produselor şi reducerea preţului de cost. Pe primul trimestru al anului în curs planul de producţie a fost depăşit cu 1.300 tone unităţi fizice şi s-a redus preţul de cost, obţinîndu-se 1.551.000 lei economii peste plan. O mare atenţie acordăm îmbunătăţirii calităţii produselor, pentru obţinerea unor procente ridicate de substanţă activă.

Noi avem toate condiţiile ca în acest an să producem peste plan o cantitate de 10.000 tone fizice superfosfat şi să dăm la termen în funcţiune noile linii tehnologice care vor spori capacitatea de producţie a uzinei la 450.000 tone superfosfat granulat anual. Această cantitate de produse, după datele staţiunii experimentale agricole Dobrogea, va asigura fosforul necesar fertilizării unei suprafeţe de 2.250.000 ha teren.

Produsele uzinei noastre sînt o părticică din imensul ajutor pe care clasa muncitoare, sub conducerea partidului, îl acordă ţărănimii colectiviste în sporirea continuă a producţiei agricole şi ridicarea nivelului de trai.

Asigurăm conducerea partidului şi a statului nostru că nu ne vom precupeţi eforturile pentru ducerea la bun sfîrşit a tuturor sarcinilor ce ne revin.

Cuvîntul tovarăşului Filip Marin

(preşedintele G. A. C. din comuna Belitori, regiunea Bucureşti)

Cînd am ascultat Raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej, mi s-a perindat în faţa ochilor întregul drum parcurs de gospodăria noastră de la înfiinţare şi pînă în prezent. Gospodăria noastră colectivă a fost constituită în septembrie 1949 cu 72 de familii şi o suprafaţă arabilă de 240 ha. Dar anii au trecut şi gospodăria colectivă s-a dezvoltat neîncetat.

Comuniştii au fost în primele rînduri ale consolidării economico-organizatorice a colectivei noastre, a muncii de convingere a ţăranilor muncitori de a veni alături de noi pe făgaşul agriculturii socialiste. Acum, gospodăria colectivă cuprinde 1.141 familii şi 3.134 ha teren agricol. Ne mîndrim cu faptul că avutul obştesc a crescut de la 90.000 de lei în 1949 la 6.689.066 lei în 1961, ceea ce reprezintă 216.000 lei la suta de hectare.

Dezvoltarea avutului obştesc a stat în centrul atenţiei noastre încă de la primii paşi pe care i-a făcut gospodăria colectivă, convinşi fiind că numai în acest fel se poate asigura întărirea gospodăriei şi creşterea veniturilor colectiviştilor. În fiecare an am repartizat la fondul de bază 15 la sută din veniturile băneşti ale gospodăriei colective. Începînd cu anul 1959 am repartizat, anual, şi 4 la sută din producţia de cereale care a fost valorificată pe bază de contract, iar banii încasaţi au fost alocaţi fondului de bază. În anul 1961, noi am repartizat la fondul de bază suma de 19.082 lei la suta de hectare, iar pentru acest an am prevăzut în bugetul de venituri şi cheltuieli, ca pe baza veniturilor ce le vom obţine să alocăm fondului de bază 733.000 lei ceea ce va reveni peste 23.600 lei la suta de hectare teren agricol.

Dezvoltarea proprietăţii obşteşti ne-a dat posibilitatea să creăm noi ramuri de producţie ca piscicultura şi legumicultura, necunoscute în trecut, prin părţile noastre. Anul trecut, pe locurile mlăştinoase, unde altădată nici vitele nu păşunau, am amenajat un heleşteu de peşte cu o suprafaţă de 52 de hectare.

Şi legumicultura a devenit la noi o ramură de producţie importantă, permiţîndu-ne să folosim raţional braţele de muncă şi să obţinem importante venituri băneşti. Anul trecut, de exemplu, cele 40 ha de grădină ne-au adus un venit de 740.000 lei, iar anul acesta cînd suprafaţa grădinii a ajuns la 60 de ha, din care 30 ha cu roşii timpurii, veniturile băneşti provenite din legumicultură vor creşte la peste 2.000.000 lei.

Numărul animalelor va ajunge la sfîrşitul acestui an la 700 bovine, 1.600 porcine, 4.100 ovine şi 36.000 de păsări. Gospodăria colectivă dispune de numeroase construcţii trainice şi executate la un preţ de cost redus. La sfîrşitul acestui an vom avea 14 grajduri, 4 maternităţi pentru scroafe, trei îngrăşătorii de porci, 2 saivane, 5 coteţe de păsări, o crescătorie pentru 10.000 păsări, 6 magazii de cereale şi altele.

Iată de ce consider pe deplin întemeiată indicaţia cuprinsă în Raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej că consiliile de conducere ale gospodăriilor agricole colective, toţi ţăranii colectivişti trebuie să pună în centrul atenţiei lor grija faţă de creşterea cît mai rapidă a avutului obştesc, principala cale de sporire a veniturilor gospodăriilor, de întărire şi dezvoltare a puterii lor economice, de ridicare a bunăstării materiale a colectiviştilor.

În Raport s-a subliniat faptul că numeroase gospodării colective consolidate din punct de vedere economico-organizatoric, folosind cu chibzuinţă veniturile de care dispun, au renunţat a mai face apel la credite din partea statului şi îşi alocă singure fonduri necesare dezvoltării avutului obştesc. Una dintre acestea este şi gospodăria noastră colectivă. Noi, de trei ani de zile nu mai solicităm credite de la stat, întrucît posibilităţile proprii ne permit să dezvoltăm pe mai departe gospodăria colectivă.

Datorită dezvoltării avutului obştesc al gospodărei colective, nivelul de trai al colectiviştilor este de necomparat cu trecutul. Colectiviştii noştri se hrănesc bine, sînt îmbrăcaţi frumos, trăiesc o viaţă demnă de aceste vremi. De cînd muncesc în gospodăria colectivă, aproape 500 de colectivişti şi-au construit case noi. Comuna este electrificată în întregime. Ea are 4 şcoli, un cămin cultural, cinematograf, dispensar, casă de naştere şi baie comunală.

Toate acestea sînt rezultatul grijii permanente a partidului şi guvernului, pentru care noi le sîntem recunoscători şi ne angajăm să răspundem acestei griji cu rezultate tot mai bune în producţie, participînd mai intens la aprovizionarea oamenilor muncii de la oraşe cu produse agroalimentare.